

میر صفری علی خطبہ القطبی

(4=15.)

میر صفری

(۱۲۹۳ھ بم)

تخریج النسخ

(۱۲۹۲ھ بم)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الحمد لله رب العالمين والصلوة على من لا ينالها

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الحمد لله رب العالمين والصلوة على من لا ينالها

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

متواليته وانما هي غير متناهية في الوجود بل هي متناهية في الزمان والفضائل
 التي هي في مرتبة العلم والذكاء رتبة لا بل العلم رتبة الكمال والنسب لا رتبة الدين
 من حسب الاجل والفضل لا حسب اصحاب الفضل حجاج والفضل وقد راعى في هذا الفقر حسن
 الترتيب فقدم الرفع ثم النسب ثم التفضيل وضم صاحب الى النسب والافضل
 الى الفضل حتى يثبت متعلق تحقيق اي خفض حجاج الفضل الى ان يثبت الى حجاب
 رفته وليس ما بعد حتى يهات به خفض في سبب التسلط العلم مع لسانه كسيرة الابرار
 من كل مرتبة مقصده سبحانه لبيد ووجهه آثاره من دولة من قريته شيعه النبي
 عليه السلام من من بالمكان اذا اقام والمراد به هنا الجمع مطاوعة الامال جمع امثلة و
 اي اهل المروءة من كل رتبة طريق واسع عظيم كثر فيه المروءة اللهم كما ابدت لغويته ووقته
 لا علامه في كتابه وتردج امره فاقده بالابرار مودة من انما يبدى لها خود من الابرار
 وكما نورت قلعه بفتح الى المصير واللام القلب لظلم مصلح خلقه فلهذا من
 الخلود والكائنات المجازة اذا دخلت على كراهاته فيكون للتشبه بجزءه صدق محاسن
 عمره وفي فاعلمني الله ابدية كماله وصدقه كما نورت قلعه من قال بين النبي الله
 موحية بضم الهم وسكون هاء الروح الذي يقوم حيوته البشر فان هذا ما يشتمل
 البشر فان وقع في حيز القبول فهو اي وقوعه في محل القبول غاية المقصود بهات
 المأمول وقد تم المفعول في قوله والسر ان لو قلنا للصدق والصواب للتحقيق
 ويحتمل عن الكل اي الظاهر والاضطراب انه على التوفيق وسيد اوده تحقيق
 جميع انعامه المحمدية لا واخرها وظهر ما بالنا قد حصلت الفروع من كتابه هذه النسخة
 الشريفة اسمي خير مني على خطبة القلبي

مقام فاعل التزمت في رايها، جياضتها استغارة بالكناية والتخييل والتمثيل
 وتساؤل ان يعين علينا اي سبيل بين افعال من فاعل فاعله فيضا وفيضه او اثر
 حتى يسأل عن جانب الذي من زوال ديارية من اضافة المشتبه الى المشتبه اي من
 جارية التي كالزلال وهو الماء بعد ان اصاب في اذنين الاستغارة الكناية والتخييل
 كلهم سألوه ان يسأل عنهم من كثر الهداية ما هو صفتي من شعبيها ما هو اعلى والهداية الدلالة
 على انهم ليسوا المطلوب قيل الدولة الموصلة الى السيرة وهو منقوص بقوله تعالى
 وانا مخلوق جديد ما هم فاستجابوا على الهدى وتوقفا معروفا بالفضل عطف على
 بنفس والنوحيين جعلوا اسباب موافقة المطلوب ويعدى بالدم والاعتناء بالبار
 كما في قوله تعالى الله سبحانه وتعالى الدارين فخصين معنى التشریف والعز في الصعود
 هو الحركة الى العالي تارة بمرتبته الى مساجد جمع معجم اسم مكان من العزج عنایت
 راحة رحمة وان يختص عطف على ان ليفض رسول الرسول من وكتاب تحلف
 النبي فانه علم وقيل رسول من شارب الملك والنبى من كبره بالاهام مثله محمد اعظم
 بيان لرسوله وتقديم سوال الاضافة والنوحيين على الصلوة على الرسول لتوقفت اجابته فإما
 المسؤل عنه مديها ما تقدم الاضافة على التوقفت على اسلوب الترقى في السؤال فإما
 صفة محمد البريات المحلقات جمع ابرية فدية من برزخى خلق بأفضل الصلوة متعلق
 بان يختص والصلوة من اشد المعطرة ورفع الدرجة والاهل المعجدين اصل الال اهل
 دابل اميل حض استماله في الاشراف واولى الخطر وصحبت معجب بالكم مخفف
 صاحب وهو من راي الرسول ولو لم يخطوه هو سلم المعجدين بالهم والهم المعجزة معنى
 اخفى الفخارين الكثرين بالكل النيات جمع النية وهي لغة من الحيات بمعنى الاحياء
 والتبليغ في الاصل ثم تستعمل بمعنى الدماء استسلم فقولوا له مطوف على حوله
 وقد عطف لباطف واحد شابين على مولى عالين فمكتفين الا انه عاد ليعال
 في المعول الشيخ وبعد من الطرف البنية على النعم المنقطعة من الاضافة اي ولعبه
 الحمد والصلوة فقد طال الفاراء على نوبهم اما ان يلى لقد الحاج وهو ابانته في النبي

هو يكون للميزان ذات ، بالارسطه كالشمس والقمر قبل تخليص بالخير بالارسطه والصور
 لمضي بالذات كقول لقح وهو الذي جعل الشمس صلياً والقمر نوراً حكته في آفاق
 الفضل والقول والحقها وقيل هي فائدة ومصلحة تترتب على الفضل من جهة ان يكون
 باعثة للفاعل على الفضل الباهرة الفاعلة من جهة القمر صلياً حتى يعلب لونه على نور
 الكوكب واستنار على صفحات لا يام اي وجوبها وصفة الايام استنار بالكتابة
 وتخييل فشمس الايام يظهر لبعض الاشياء الموجودة فيها دون بعض شي لظهور
 بغيرها عليه وامن يستترافيه واشتبه لها الصفة وزعم بعض الافاضل في مثل
 هذا التكريب وهو قويم وجب الزمان ان الوجود اما تخيل واما استنار لفظا بكون
 من الزمان فادور وعليه ان الزمان لا ينقسم الى ظاهر وكشوف وما بين ستور
 فاما جعل معنى الظاهر كان تخيلاً لا قسماً لاما رجب الاثر وهو العداية ساطعة
 القابرة الفاعلة الكاسرة وترك الناطقة في جهة تلا لا بشارة باستفادها من
 التعظيم والبرادة في استنارها بها معها صفة تامة المقصود بيان شمول امره و
 حكمه في الزمان والدمج بكونه ثبوت على صفحات الاطوار المشهور ثم لا ذكر ان
 حسن كليات تمنح مرتبة بغضه اعيان وابعاع كلام يرد على الاذنان من مصلح هو مشوب
 بالذكري في النفس مشقوقة بان ما يقصد المتكلم بهذه العبارات المشقوقة بغضه ان الاستعداد
 المحمدي الشكر توقف بانه بالقول وقال كنهه على اولانا اي عطائنا ما موصلة له وما به
 ممدودت وهو المفعول المشق من آلا ربان لما يجوز ان يكون مصدرية وممد
 ابتداءية او متعينة والحمل على المصدرية اولى لفظاً ومعناً والآراء المتعارفة مترادفة
 لان الآراء جميع في النعماء اسم جمع وقد كفيست الآراء بالنعم الظاهرة والنعم بالنعيم
 الباطنة ازهرت اي صدرت ذات زهرة هي لوردها ذكر ربايتها جميع الوجوه
 كالحيات جميع المحسن والرحمن ارض مخضرة بالزروع النباتات وحلة زهرت رايها
 اما صفة الآراء احوال منها ورياضها فاعلم ازهرت وصغيراً عائدة الى الآراء والشكر
 على اعطائنا من نعم الله انزعت حياتها اي طيب وحياتها مرفوع بانه مفعول فميم

۱۹۷۸

[illegible][illegible]

۱۴۰۰
 ۱۴۰۱
 ۱۴۰۲
 ۱۴۰۳
 ۱۴۰۴
 ۱۴۰۵
 ۱۴۰۶
 ۱۴۰۷
 ۱۴۰۸
 ۱۴۰۹
 ۱۴۱۰
 ۱۴۱۱
 ۱۴۱۲
 ۱۴۱۳
 ۱۴۱۴
 ۱۴۱۵
 ۱۴۱۶
 ۱۴۱۷
 ۱۴۱۸
 ۱۴۱۹
 ۱۴۲۰
 ۱۴۲۱
 ۱۴۲۲
 ۱۴۲۳
 ۱۴۲۴
 ۱۴۲۵
 ۱۴۲۶
 ۱۴۲۷
 ۱۴۲۸
 ۱۴۲۹
 ۱۴۳۰
 ۱۴۳۱
 ۱۴۳۲
 ۱۴۳۳
 ۱۴۳۴
 ۱۴۳۵
 ۱۴۳۶
 ۱۴۳۷
 ۱۴۳۸
 ۱۴۳۹
 ۱۴۴۰
 ۱۴۴۱
 ۱۴۴۲
 ۱۴۴۳
 ۱۴۴۴
 ۱۴۴۵
 ۱۴۴۶
 ۱۴۴۷
 ۱۴۴۸
 ۱۴۴۹
 ۱۴۵۰
 ۱۴۵۱
 ۱۴۵۲
 ۱۴۵۳
 ۱۴۵۴
 ۱۴۵۵
 ۱۴۵۶
 ۱۴۵۷
 ۱۴۵۸
 ۱۴۵۹
 ۱۴۶۰
 ۱۴۶۱
 ۱۴۶۲
 ۱۴۶۳
 ۱۴۶۴
 ۱۴۶۵
 ۱۴۶۶
 ۱۴۶۷
 ۱۴۶۸
 ۱۴۶۹
 ۱۴۷۰
 ۱۴۷۱
 ۱۴۷۲
 ۱۴۷۳
 ۱۴۷۴
 ۱۴۷۵
 ۱۴۷۶
 ۱۴۷۷
 ۱۴۷۸
 ۱۴۷۹
 ۱۴۸۰
 ۱۴۸۱
 ۱۴۸۲
 ۱۴۸۳
 ۱۴۸۴
 ۱۴۸۵
 ۱۴۸۶
 ۱۴۸۷
 ۱۴۸۸
 ۱۴۸۹
 ۱۴۹۰
 ۱۴۹۱
 ۱۴۹۲
 ۱۴۹۳
 ۱۴۹۴
 ۱۴۹۵
 ۱۴۹۶
 ۱۴۹۷
 ۱۴۹۸
 ۱۴۹۹
 ۱۵۰۰

[illegible]

الشارح في تلبه الله تعالى في صدق الحق في وصف العلم والحق
 وصدق الشريعة في الشارح بالحق في مقابلة الله تعالى انهم لذات الوجود العبد مستحق
 لجميع الامور لا يعلو على الحق او الزايق او كذا...
 ومن وصف آخر فانه يعلو على الحق في المقابلة...
 ودار الملك تعالى اسم الله هو الله تعالى واما حق العلم...
 للمؤمنين والصلوة على رسوله محمد وآله...
 المؤمنين...
 واما في الاصول محمد عطف على...
 ومنه خبر من الكشي سمعه...
 النسب كل...
 واهم من كاشفة...
 محقق...
 الا بقوله...
 اسم الله في المستحق...
 بين ان الجميع...
 وغير المستحق...
 المطلوب...
 اي كية...
 ما به...
 ومجها...
 والاداء...
 بل ان...

والحق

منه انوار سید العقاب و منافع
منه انوار التفکر و بات فنی علی
الانوار و الاغنیة بما هو فی کتب
الادب و الفنون و الحرف و المصنوعات
منه و الاغنیة و البهجة

[illegible]

ع
اندر کوزه گوشت و دانه بپزین
چون نرم شود و آبش خارج گردد
نیم گرم اصول الشیخ و دانه
بیت را با صافکن ب
آردسته فیه اصول الشیخ
و لذا قبل از طعام
لا مضیت ۱۱ عاشره

[illegible]

33

في قوله ليت قتلنا بالعدو والفساد في الدنيا فحق العمل بالشرع فيه اي انه ذلك العمل وذلك
 كماله في العمل بالشرع والصلوة فاعلم ان الدعوة في كل العقاب بالفضل عدا في قوله وهدكم سبيل
 لغيركم فارجع الى العقاب والصلوة في الدنيا فاعلم ان الدعوة في كل العقاب بالفضل عدا في قوله وهدكم سبيل
 في قوله ليت قتلنا بالعدو والفساد في الدنيا فحق العمل بالشرع فيه اي انه ذلك العمل وذلك
 كماله في العمل بالشرع والصلوة فاعلم ان الدعوة في كل العقاب بالفضل عدا في قوله وهدكم سبيل
 لغيركم فارجع الى العقاب والصلوة في الدنيا فاعلم ان الدعوة في كل العقاب بالفضل عدا في قوله وهدكم سبيل

[illegible]

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

Handwritten text in Urdu script, likely a signature or a note, written diagonally across the page.

والثاني من جعل ذات النفس الضعيفة على اذنا يمين يمين اليسار قليلا لئلا تصدق القبة وحين
لا يجيب عند استبانتها بالعلم بالظلام هو النعام الذي يترغم به الجهد لنيل المقام
صاحبها والحق من قبل المحدثين على طاعة الله وطاعة لا يجوز ولو تخرج بها همة ثم ظهر
افضل لا بعيد كيف كان في ما كان من العبد غائبة اوجه من انانية هذه الملائكة وحيثما
وهذه العبرة والتوجه للعلم بالاستبانت والتوجه الى الله تعالى من الاعمال القليلة معدودة والحق
وهذه العبرة من الوجوب وغيره من السبل ان العلم بقبلة الله صلوته بها اما انزالها الى السبل
بل سبيلها ثم ان يكون في ذاتها انواع من القوة على التوسع ومقارنته له وساحرة
عنه فالمقارنة لا يشبه في اعتبارها بل يكونها افضل واما المتقدمة فان كانت متقدمة على التوسع
فذلك كانت منفصلة عما لا يتخلل بينها وبين التوسع من غير ان يتبين في مقابلة ايضا
والا فغير مقبرة واما المقارنة فقد اختلفوا فيها فذهبوا الى انها غير مقبرة وقيل بغيرها لم يشغل
بالشأن ثم المصالح اما ان يكون مستورا اذا ما كان مقبلا كما في التوسعة والى التوسعة واحدة
ويشبهه البعض التقرب والكيفية المذكورة وكذلك الامام ولا يشترط في هذه التوسعة الامامة فيكون
ليها وحده لو تولى ان لا يوم احد فجارصل وقتي في صلوته فيفقد الحجة بينهما الامامة
حقا ان كان في التوسعة الامامة فلكل بشرط لجوار اقتداء من الامام ما يقتدى
فيحتاج الى تبيين هذه الصلوة وتبينة المتابعة وان لم يكن الامام صلوته كقراءة الحمد
وفي اكثر النية بل هو فاصل والشرط ان يعلم بقبلة الله صلوته وكيفية طعن النية للنقل
الستة والاربع والعرض في التوسعة كما في العشر
الافى الحمد لا تختص في فرض الوقت فانما هي الهاء في اقر من مطلق الظاهر الموم او
الوقت اذا كان في الوقت فان قال في اليوم او ظهر الوقت فاما اذا تولى الظاهر او
غيره لم يترك الوقت فتمت فان لم يتركه في يومه في ذلك لا يجوز وللجواز ان تولى الصلوة
لعدة اوقات فلكل ان يقولوا اللهم اني اريد ان اصلي في هذه المدة الميت فيسره
وتتم له في كونه مسودا بالسلام والكثرة الاولى ثم على قول الى صنفه والى
يسمى فهو عند محمد وان كان من الكلام الواضح ثمرة الخلق في ظهره فما اذا تم
الاخلاق

عند التوبة فخطا قياس فعل اليه عذبه واني يوسف لم يتحقق منه وخطا قياس فعل محمد
 وان يتحقق لان داخله الصلوة عنده ما والمراد من ان يحرم صلاة مستحب من التعليل
 لو قلنا ان من ادخله وارجح ان لا يخرجوا اما تركه لانه لفظ التكبير ترك واجب ياتي في
 الواجب ما حاصله ان في اسم الذات مع واحدة خاسما الصفات التي تنبئ عن التعليل
 فمن والادعية سببه القيام اي في القادر عليه حتى يحرك صلوة المدة للمرض الذي لا
 يقدر على القيام في الصلوة المفروضة والوتر في العيدين ككامل الصلوة المستحبة والتمتع
 يجوز ان يصح ما عداه مع القدرة على القيام لما ركعتي الفجر في قبة للشيعة الطلوع من غير
 ركعتين طائفا وخفيفا ويقوم بينهما كل بابها الكافور في الاطلاق وان يطولها
 فليكن من الى سنة رجاوة فيها غير سنة التواتر التمام بعد النوى لا يسقط سنة
 لكن يتحقق ثوابه وكل عمل في التوبة ايضا فانها دسلا مع سنن الصلوة على مراتب
 فاقومها ركعتا النوى سنة الفجر ثم التطوع الطلوع متفق عليه ومن خالف في سنة التواتر
 بعد الفجر ثم سنة قبل الظهر ثم التطوع قبل العصر ثم التطوع قبل النوى ثم الافضل ان يكون
 كل يوم سنة لا التواتر في الامامة في التواتر سنة والتواتر اي مطلق التواتر في ركعتي
 النوى والجمعة ركعتين المطلقتين منه ذوات الاربع والثلاث من التواتر في جميع
 ركعات الوتر والسنة والنوافل في حق القاري بعد ان يكون اماما او منفردا او القدر
 المفروض وانه عند الى سنة آية قصيرة وعنده ما قلت آيات قصار واية طويلة والمراد
 في الآية القصيرة ما يشتمل على كلمة يوم ثم الله الحمد لله ولم يولد ولم يمتشتمل على كلمة
 قلت في قوله نعم في متابع ما يشتمل على حرف كين ومن فقيه مراد بالآية والخط
 ان يكون في القيام لوقايته حكم القيام في لو ان فيها في الركوع السجود او التواتر ولا يوجد
 في بعض الناس ما يشتمل على كين في الصلوة ما يتبادر اسم التواتر عند الى سنة في عذبه
 قلت آيات قصار واية طويلة مثل آية الكرسي وآية المدين في قوله تعالى يا ايها الذين آمنوا
 اذا قامتم الى الصلاة فغسلوا وجوهكم وارجلهم الى المرافق لان الوتر من الركعة لا تكون مرة
 والركوع اي مرة واحدة في كل ركعة والمراد منه لولي ما يطلع عليه اسم الركوع في الركوع

في قوله تعالى
 يا ايها الذين آمنوا
 اذا قامتم الى الصلاة
 فغسلوا وجوهكم وارجلهم
 الى المرافق لان الوتر
 من الركعة لا تكون مرة

في قوله تعالى
 يا ايها الذين آمنوا
 اذا قامتم الى الصلاة
 فغسلوا وجوهكم وارجلهم
 الى المرافق لان الوتر
 من الركعة لا تكون مرة

في السنة الاخرى منهم استقامت عنه من ما يظن عليه اسم الاكتماء بحسب الكرع والاعلا بغير
 في حقيقته ما قيل بحسب لا يبعد عنونا لا يسيروا كونهما يكون مجموعا من الزمن والسمي
 اي مرتين في كل ركعة والمراد منه ان ما يظن عليه اسم السجدة في موضع الجبهة على المثلث
 لو قام مقامهما وانما من السجدة ما يكون اوتوب الى القعدة والاطلاق هو المص
 قد كور في السجدة في كل ركعة ثم الارض في السجدة على نحو ركعة بحيث لم يحد حجم الارض
 لا يجوز في السجدة ملامتها انفسه ما لا يباله لا يبلغ ذراع المص من ذلك ولا يسجد
 على الارض والجاووس لا يجوز وعلى المخطئة والشعر كور في السجدة وضع اليدين
 مع الارض وقعدة واحدة مع السجدة رار في موضع قد يرفع قد يرفع ذراع لا يجوز ملك
 السجدة الا ان السجدة كافي بان لطيف والمراد منه وضع اليدين مع وضع الجبهة ولا
 على الارض هو الاصل ولو اتقى لها احد جانبا ان على الجبهة كوزا بالاتفاق سواء
 كان في السجدة ام لا وان اتقى لها الالف فان كان يحد على الجبهة اتقى بجوز بالاتفاق
 وان كان يحد على السجدة الى حقيقته وعند ما لا يجوز ثم اذا اتقى ما الالف بسجدة على
 ما ملئ ما السجدة على ما لان من ملة كوزا بالاتفاق اما وضع اليدين والركبتين على
 رقبته بالاتفاق سيأتي في بيان السن والعقدة الاخرى اي معذرة الله سبحانه وتعالى
 الثانية من اركعة الاخرة سواء كانت الصلوة ثمانية او ثلثية او رباعية في التوسن
 والطلع قد لا يصح ركعتين ولم يبق اركعة ما وقام به بقية صلوة ولو قام به الثانية
 الى الثالثة ولم يبق بعد اركعة او ركعتين او ركعة او ركعتين او ركعة او ركعتين
 والقسم الثاني من صلوة وهو قول محمد ولا ينكر التسليم في باب التوسن والركبتين
 في الركعتين شرعية في كل ركعة اي في الافعال التي اكدت شرعية في كل ركعة كالقيام
 والارادة والركوع والسجود حتى لو ركع وترك ثم السجدة الى العاقبة فانه يعود الى
 القيام ويقيم السجدة ثم يركع ثانيا ليقع ركوعه مرتبا ولو لم يركع ثانيا فسدت صلوة او
 في جميع الصلوة اي لا تحدث شرعية في جميع الصلوة كالتكبير الافتتاح والعقدة الاخرى
 في ما يكرهت شرعية في كل ركعة كالسجدة او في جميع الصلوة كالركوع والتوسن

[illegible]

[illegible]

لا تتركوا هذه الكتب في أيدي
 من لا يفهمها ولا يقرأها
 بل اخرجوها من بيوتكم
 وبيعوها لغيركم

والله اعلم

[illegible]

ربیع البیتر

[illegible]

افغانستان

استلخوت المتأخر من علو درك ربك وركوب بحر النور الكبريائي لانه لو انك بهدرك الامم في هذه الزمان
 باق بقاءه ولا يتلخ وكذا اذا لودرك في العبد الاول في بيان بالركوب ولا يكون مدركا كذا في الكتب عالمين
 الامم لا يكون عليها او مندرج في وفي النيرة ان استمر في خروجه لا يكون حاله ولا قدر على التسبيح
 اولم يقدر واذادرك في التوقير في مقبولة قال فيهم ما في بالنا ثم يقبده وتسبيح الركوب تله في الهداية
 وذلك انما ادى اولى كمال الحج والاعمال فانه لان الزيادة في العبدية المتكثرة مستحبة وفي بعض النسخ اى
 ادى كمال النسخة كمال الاول اولى لانه اوفق للمفرد للعبودية مع الممر اليه التسبيح سبحان اولى العبد العظيم
 والتقديسية في الزمان وتكون للاصابع في اي يد ذلك في هذه النسخة الاصابع على الترتيب يكون اوفق للاخذ
 والتمسك في حوزة استوار النسخة في هذا السطح من الزكوة وفيه على السطح ذكر في العبدية في كل ما ذكره سائر
 الكتب في الزمان في النسخة في هذا السطح من الزكوة وفيه على السطح ذكر في العبدية في كل ما ذكره سائر
 النسخة في الزمان في النسخة في هذا السطح من الزكوة وفيه على السطح ذكر في العبدية في كل ما ذكره سائر
 النسخة في الزمان في النسخة في هذا السطح من الزكوة وفيه على السطح ذكر في العبدية في كل ما ذكره سائر
 النسخة في الزمان في النسخة في هذا السطح من الزكوة وفيه على السطح ذكر في العبدية في كل ما ذكره سائر

۱۰
 ۱۱
 ۱۲
 ۱۳
 ۱۴
 ۱۵
 ۱۶
 ۱۷
 ۱۸
 ۱۹
 ۲۰
 ۲۱
 ۲۲
 ۲۳
 ۲۴
 ۲۵
 ۲۶
 ۲۷
 ۲۸
 ۲۹
 ۳۰
 ۳۱
 ۳۲
 ۳۳
 ۳۴
 ۳۵
 ۳۶
 ۳۷
 ۳۸
 ۳۹
 ۴۰
 ۴۱
 ۴۲
 ۴۳
 ۴۴
 ۴۵
 ۴۶
 ۴۷
 ۴۸
 ۴۹
 ۵۰
 ۵۱
 ۵۲
 ۵۳
 ۵۴
 ۵۵
 ۵۶
 ۵۷
 ۵۸
 ۵۹
 ۶۰
 ۶۱
 ۶۲
 ۶۳
 ۶۴
 ۶۵
 ۶۶
 ۶۷
 ۶۸
 ۶۹
 ۷۰
 ۷۱
 ۷۲
 ۷۳
 ۷۴
 ۷۵
 ۷۶
 ۷۷
 ۷۸
 ۷۹
 ۸۰
 ۸۱
 ۸۲
 ۸۳
 ۸۴
 ۸۵
 ۸۶
 ۸۷
 ۸۸
 ۸۹
 ۹۰
 ۹۱
 ۹۲
 ۹۳
 ۹۴
 ۹۵
 ۹۶
 ۹۷
 ۹۸
 ۹۹
 ۱۰۰

[illegible]

مع الحاجة وهي من الواجب والزيادة عليها حتى لا يام إلى القدر المردى والمنقود إلى باب التبريل
 في التواراة والراوية: نصيح الطوت وابتانها من فائدها وإعانة الوصول والوقف للمد والتمسك
 واما عاقله من كذا روي في علم التواراة والتوبة الزك مع الظاهر في الركوع اى يكون
 بازاء عجزه وعجزه بازاء راسه حتى لو وضع على ظهره قد لا تستقر وتصلو مسعودى او ركب
 كسر راد ركبى فود كذا جاذبه من كياه عوده ويعد براد وجاذبه من كذا راد ركبى
 خود ملك براد كذا رسول علم لست مبارك خود را با سرى وبنين براد ركبى كذا ركبى
 بر آب ركبى بار خهاد مذى تغلطيه وعضد ركبى قس بريم ويريه قس الالف الله
 قبل الجبهه السجود وعاكس ذلك عند ارفع للقيام والى ابطها هو اقرب الى الارض
 ليقود الله عند ارفع ما هو اقرب الى الارض ليركض لولا هو راس في ركبى اوله
 الالف ثم بريم ثم ركبى السجود من البين قبل نه ينقى ان يكون ابها ما عند الارض
 وبتعارها ما بياضه حتى لو سقطت منه اذنه لسقط على الارض وبتعارها ما بياضه
 ورجله كذا القبة اى جيت الالف لاجلها فيقيم اصابع بريم حاله السجود كل الغم ليعمل
 به التوجه في البدايه لا يغم كل الغم حاله السجود ولا يفتح كل التوجه الالف اركوع حتى
 سائر المواجه عند ارفع للتمتة وعند الوضع على التخذين تيه كما على حاله ولا يملكون
 في الغم والتوجه ووصلو مسعودى او راد ما بريم بيمت ويكسر سكره كذا ركبى
 بطاوة التحيات سرانشت وودت وودت سرانشت وودى ويكسر سكره وودى
 الهداية وودى اصابع رجليه كذا القبة ليقود عدم اذ ركبى الموضع سجد كل حصونه بقلوبه
 من اعفائه القبة ما استطاع وترك مع الزك والحق قبل السلام واما كذا بعد
 التمدد وانشاء الطلوة والعقل من القدم قدر اربع اصابع اى اصابع اليد في القيام
 اى نه طلة وودى بريم على خذيه في القوة اى بيمت كذا ركبى وكل اصابع بريم
 التخذين ولا يلمس ركبى بريم كالعوام ولا يغم خذيه ولا يفتحها طلة وودى بريم
 للعدوة او الكبر وكذا ركبى الود بيمت ما يرة عند السلام اى بيمت بريم عند السلام
 من كان خلفه وودى لا يركض خذيه كذا ركبى فغضه ليقول من ركبى القبة وودى بريم

永

الى ان يكون درافيه فاسبعا او ثمانا او عشرين للنفوذ والامام ياتي بالانجيل في
 يمكن لا تقوم التثنية فلا يزيد على الاربع ليلد ثقل على القوم من حمل ثمانية التوراة فيبقى ان
 لتعين الامام في وفي البداية ليعلم ان يذهب على التثنية الركوع والسجدة بعد ان يحتم بالوتر
 عليهم كان يحتم بالوتر كما كان لا كالا يزيد على وبعمل القوم في لا لودي الى التثنية والبناء
 الضيق من البطن انضيق بفتح الفاء ويكون البار لا لاط والمطير بين الفوز والفوز
 من السابق والاسبق من الارض فالحكم بعد الفاضل اي في عشرين اربعة ايام في البداية
 دقن او كان في الصبي اربعة ايام لا يحكم في الحيد بعد في جاره في ليس سوا لولا كان في
 الصبي كذا المسمى في ان لوي بعده وبالحكم للتثنية وقوله الفاتحة بعد الاذنين
 المنقتر من في المشهور في في المشورة الواجب ان يقرض من يوتي حسن من زينة فانه
 بروي وقوله الفاتحة في الاذنين هذا في حقيقته وما ذكره لعين الكتب والقرارة افعوا والرد
 الفاتحة وان ذكر مطلقا في التسمية قبل الفاتحة في كل ركعة من سن به وهو الامام المتوحد
 ولكل منهما سمي في كل ركعة من اثني عشرة قبل الفاتحة ثم انزل الى سجدة فذكر في
 التثنية ان الفتوى على قول في سجدة فافتر ذلك وان ذكر في المحيط القول في الفاتحة
 قول فانه هو السمي قبل الفاتحة وقيل كل سورة في كل ركعة ومثالي حقيقته في السمي لا قبل
 الفاتحة في اول كل ركعة فالاختيار بها على قول في سجدة لان لفظ الفتوى بالركعة في
 المحاراة لان في القول بسجدة وفي الامور وسطها وفي في سجدة المحاراة في سجدة في سجدة
 ركعة احتيا لان اكثر المشايخ في علمه اما الامام اذا جهر فلو ياتي في سجدة اما اذا خافت
 ياتي بها وانتظار المسبوق الى فراغ الامام اي المسبوق لا يقوم الى قفاهما من لا بعد السلام
 الاظم وفي اذا كان في الصف الاول بالالتفات الا ان كان الوقت متصفا فتم لا يتفاد في
 الصف الاول بل يقوم بعد ما وافق الامام في قد التثنية الى قفاهما من لا بعد السلام
 في المشورة في والثالث فقد قيل في نظر الفاتحة في صف الاول وقيل لا ينتظر حتى لا يمر
 من يري بعد هذا رفق الصفوف وعلية استازنا ثم فيما ينتظر ماذا يصنع فكموا فيه
 في يتركه آت في يترك التثنية فاما كيف ينبغي من فراغ الامام وقيل يبعث

100

[illegible]

والله اعلم
بما
في
الغيب

[illegible]

عيسى
لا يغفر من الغفر

[illegible]

[illegible]

وانه من غير القبح والعلو او السبهم لك اي نيزج الرجال القبيح والعلو او السبهم اي الرجال القبيح
 واما ان يخرج القبيح عن الزرة بكلي كسفت البعرة فحقه الموت سواء كانت حرة او ابية واما العلو او العلو فبما كانت
 حرة وبما كانت ابية او انا حال حدوث معتها وتعد على الامام العلو بحيث يتفعل على القوم
 والبراءة له عليه مدعاة السنة في التوراة وبكيفية لها اي العلو العجالة اي لعبد القوم اي لا يترك الامام
 على القدر والبراءة ان لم يرتفعوا فيه ولا ينقص منه القدر المروي كان استعجلوا والجلال الامام القوم يفتخ
 اذ قد مر مقدار ما تجوز به العدة ثم المقدري اذ نزع عليه ما لا يجاز واقعة انه لم يكون بكثرة فان لم
 يات به ما لا يات في حلة العاد ولا يكره الا انما لا يفتح عليه يد من الالما فقيه لا قد ذهبت والاصح
 له لا تنق سواه بلون فقه الامام لم باقية بمرحلة الجواز او لم يورث قوله اذا قد مر مقدار ما يجوز به يستبرأ
 انه لو اتي فيلزم بمرحلة الجواز لا يكون بكثرة ولا فاعلة لغيره على حدة وحدثه ما لا وجوب التوراة في
 قوله في التبرار قال هم حلة التبرار عجا لميت قياقارة مسمومة فقه بلان جبر التوراة في الخصال
 ان لا يكون حلة الامام آية السجدة قياقارة الا في زوا السورت وذكر آية سرور او خزان في التواضع
 عليه هذا ان الامام راسخ على الاطلاق لا يجرأ على ايسار الكساة على نه او القدر من ان تترك الامام ما
 يبره الا في المواضع السنة مطلقا اي سواء تترك الامام ما يبره او لا يتكلم فكذا العصبية في ركنه
 واحدة في التواضع والعلو واقفا كسيت الى المرتبة للمجال قبله لا مجال في التواضع والعلو
 في هذه المصورت اذا كانت حرة او ميثية الف اذا كانت ابية لا حال حدوث عتقة انسابه
 غير عالمة بذلك وقول القسدي استذابة الرعيك الترميز لغيره اي لا يترك الامام ما يبره او لا يتكلم
 في ايسار الكساة بقوله لا يجرأ على ايسار الكساة على نه او القدر من ان تترك الامام ما
 يبره الا في المواضع السنة مطلقا اي سواء تترك الامام ما يبره او لا يتكلم فكذا العصبية في ركنه
 واحدة في التواضع والعلو واقفا كسيت الى المرتبة للمجال قبله لا مجال في التواضع والعلو
 في هذه المصورت اذا كانت حرة او ميثية الف اذا كانت ابية لا حال حدوث عتقة انسابه
 غير عالمة بذلك وقول القسدي استذابة الرعيك الترميز لغيره اي لا يترك الامام ما يبره او لا يتكلم
 في ايسار الكساة بقوله لا يجرأ على ايسار الكساة على نه او القدر من ان تترك الامام ما

مجلس شورای اسلامی
جمهوری اسلامی ایران

[illegible]

جود و بزرگواری و سخاوت و در حال انوار
 از حد و علم و خرد و عاقل و انوار و حکمت
 و دانش و شایسته و انوار و حکمت
 و عاقل و دانش و انوار و حکمت
 و عاقل و دانش و انوار و حکمت
 و عاقل و دانش و انوار و حکمت
 و عاقل و دانش و انوار و حکمت
 و عاقل و دانش و انوار و حکمت

الحق انقضت
فيما مضى
من

مجلس عالی تعلیم و تربیت

الحمد لله الذي جعلنا من عباده
الذين هم خير من عباده

منه
والتقى
منه
منه

پیشانی

[illegible]

افزونہ ہفت روزہ
پندرہ ہزار

بسم الله الرحمن الرحيم

[illegible]

الحق

عادی و المستحب معضل و تکرر

فان استفيد من هذا ما فيه

فیاض

[illegible]

تاریخ

الجزء من مجموع ما جاز به فالإيمان لغة التيقن وعرفنا الاعتقاد الزايدة على العلم كما في التقويم وقال الإمام
 الرازي في تفسيره إن التيقن هو العلم الذي لا ينافي للعلم فإن الجاهل بالشيء قد يحكم به فقد يجعل ما قاله العقول
 اقتضاه أن إن الإيمان هو التيقن الذي في العلم في المنطق وليس الاقوال من عند الموقنين شرطا
 فاجزأنا كلامه وقال الإمام في تفسيره وفي قوله لا ينافي للعلم فإنه لا ينافي له في الحقيقة فانه قد يصدق ذلك العمل فانه قد يصدق في
 ما لا يصدق في الحقيقة ولا ينافي في غيره من غير شك حال ظاهر هو ان الإيمان قد يطلق على ما هو متصل بالصدق
 كما في قول الحق عز وجل لا ينافي له في الحقيقة ولا ينافي له في غيره من غير شك حال ظاهر هو ان الإيمان قد يطلق على ما هو متصل بالصدق
 وموضع الاعتقاد
 أم للثقة الباب الأول في بيان ما هو الدليل على اليقين في بيان
 الزايفين أي ثمة لبيان قواعدهن المعقولة فلا بد من اشتراطها في الشكل لكونه للثقة والاعتقاد والصدق
 للسان ما البيان اكتشف عنه من غير أن يكون العلم في المنطق والتوفيق بينهما من غير أن يكون العلم في المنطق
 التمسك ثم جعلت في الفهم من ثم نقل إلى معنى الشرعي الأعم من الشرط والتمسك له صفة بمعنى مفرد من دلالة
 المنطق إلى الكلامية للدلالة على تميزها عما كان لها في السابق في استواء الدلالة والمنطق فيه فاما في المنطق من
 المعنى المنطوقية في غير أي أن الزايفين ليس لك بالتمسك بل من لك فيفضل فيه ما يترتب من غير التمسك
 وبما أي ملك الزايفين من غير التمسك في لغة الحسن الأشعر ثمانية عشر طائفة الطهارة كاتبة والترتيب لم يترتب
 في اللغة كما في الخزانة معناه الزايفين خارجة ليس بالكلية بالتمسك بالشرط فاتها ما يتوقف عليه ليس جزء
 وصية لها وحكيه ليس بالكلية الفهم بالجزء من الزايفين فاما في لغة ثمانية من الزايفين فاما في اللغة الزايفين
 والتمسك من حيث لانه اذا قدمت جازته الود والوجاهة وجاز ان يمين التميز ذكره الامور على انه قد
 كما هو الوقت له نهاية الزايفين المنطق على انه لا ينافي له في المنطق كما قال العبد شرفا في المنطق
 لا دالة الصلة فيه بل لان فهو مجموع البيع إلى الطلوع والظهور والجمعة من الزايفين إلى صيرورة الفهم عليه وهو
 التمسك والتمسك من الزايفين المنطق إلى الجمرة والتمسك منه لانه لا ينافي له في المنطق كما قال العبد شرفا في المنطق
 أشكال من وجهين الأول ان الوقت ليس من صفات الافعال والكلامات فيه وعلى المعنى الاول لا ينافي له
 والثاني ان الشرط لا ينافي له في الوقت لا في الوقت فانه سبب في الوجود في الوقت
 من بقاءه والا فانه لا ينافي له في الوقت ولا مطلق الوقت فانه ظرف للوجود في وقت في أي بقاءه
 وما ينافي له في الوقت وغيره وطهارة الدين أي تغييره فارجع اعلمنا من الفصل في الحديث والجمعة

تغیلات

[illegible]

[illegible]

تَنْتَهِي كَيْدَهُ
 وَأَنْزِلَ عَلَيْهِ سَخَطَ تَنْبِيهِ إِلَى
 الْعَالَمِ إِلَى بَيْتِ مَعْبُودِ الْأَوْفِيِّ
 وَتَقْبِلُهَا فِي مَقَرِّ الْبَارِ الْعَالِمِ
 أَرَبِ الْكَائِلِ أَوْ مَقَرِّ الْغُفْرِ
 إِلَى تَقْبِلُهَا وَالْمَقَرِّ الْغُفْرِ
 كَيْدِ الْبَارِ الْغُفْرِ الْغُفْرِ
 تَنْتَهِي كَيْدَهُ
 وَأَنْزِلَ عَلَيْهِ سَخَطَ تَنْبِيهِ إِلَى
 الْعَالَمِ إِلَى بَيْتِ مَعْبُودِ الْأَوْفِيِّ

[illegible]

رہنما بنائیں !
وہ میرا نمائندہ ہو

۴
 خط الف المراءى
 سنن ابو داود
 مؤلفه
 وقد التفت
 مولانا

العاشرة سنة ومنها اي بعض الواجبات كيقض بعض المصلين بعض الصلوة فيلزم ان يقض
 بعض منها المكنت وبعض المتقدمين وبعض المتأخرين في الواجب سنة او النفل في
 اربعة عشر اما بعض العام انما كل لفظ التكبير في السجدة الاولى لان المشهور سنة
 في المستحق ان في صلوة العيد واجب التكبير وكذا في النحرية حال فيه التعميم بخلاف ما ذكر
 فانه منع ما قبل طهر الصلوة ذواتها بعض والمباينة والنفقة الاولى في الثاني في
 من عية الصلوة عند الشستن وقال محمد بن وهب في انما السنة والنفل والتكبير في
 القيات لابن مسعود وابن عباس وابي موسى في المتقدمين في ظاهر رواية ابي اسير
 ان يكون في سنة الاولى سنة كما قال بعضه لان الاقوال رتب الاضلال كانت احط به
 كما في الثاني والثالثة بالعلم اسم الاطمينان وهو لغة التكون وشرعا التوجه اليه
 في الركوع والسجود عند الطهرين في يخرج الجوان ومن هذا في يوم ١٠ وان ١٤ وفيه
 بانها في التوبة والمبينة سنة واذاب الاطعام الا انه قد ورد السلام قد رتب لمباينة
 واجبة عند الطهرين فيسلمن السجود كما ذكره عند الكرامة محمد بن محمد في السنة
 ثم اشار الى ان السجود باجر الوضوء والواجب في الخامس اتيان كل زمن في موضع
 اي اذا كل زمن في افراد ومن الصلوة في وقته الثاني به طهارة من ركعت في القيام او التو
 في الركوع والسجود وتكرر متداركن فالسجود واجب كمانه الخزانة واتيان كل واحد في اي
 دار كل واجب في احيائها في وقته الثاني به طهارة من ركعت في القيام او التو
 التمسك في الوضوء فتشعره السلام ثم تذكر مسلم فالسجود واجب في الخزانة والوقوف
 من الصلوة المطلقة فلا يشك في سلم السنة في صلوة الطهارة لفظ السلام اي لفظ السلام
 الاول فانه يخرج به عند عامة العلماء وتكلم بتسليمه كما في التمسك فتخرج لفظ او من آخرة
 وفيه لم يفرم لانه سنة كما في المحيط وغيره ولا يبعد ان يقرأه انما زاد اللفظ اشعارا بان
 به الحكمة في التواضع في غير ان لا يقرأه الا امام بعد السلام قبل ان يكلم في صلوة
 والام ان يقول السلام عليكم ورحمة الله وبركاته في حركته كونه في الطهارة كما ان في التو
 التي وقتت منكم في الطهارة كما في التو السلام وفيه صلاة طهارة السلام للمبينة على

في سنة السجود

من جملة الآية - الحار من يفر من نور كمال الحكمة المستنقطة في بعض الناس به كذا
منه من الكسوفين من الذين للثلاثة لوراء لوراء اي قوارة النائم - وغير هذا
في المادتين زينة على الصبح منه من يفر من نور في الاخرين فخط كان قضاة ان الصلوة في الليل
يكون زينة في افقر لوراء السود يقين النائم - لها تبة السام اي تارة النائم في
الاولين في به بخار له جوب كل النائم منه من هذه والاعده ما لا يدرى لولا مسيو بيان النائم
لما في ابري ويا نال كبح الاخرى او الاخرين وقيل وجبة والاصح انها افضل من السبح
والسكوت بقدر النائم او قد استجبت كذا في الشفيع النائم علم المعاني او وصفي كذا
حساب او محققا - في الاصل مصدر او صفة - ولله اول الامم وان لا المعنى او اللوق
او المعنى والاعانة - من التبعيض او البياينة تيار على مع الكائنات فقصاره على مزة
اي الاكسار من النائم في كل كلمة يجوز من النائم فالواجب مزة واحدة وفيه اشعار بان لا
بش كذا في السطوح كذا في الكفر وم سورة ولو قيرة معاني الاولين او الكل علوم
يعني جبهه ابري الاخرين لها الاصح كما في الكافي والسورة بلا مزة ابري - الصبح وشرا عا
من كلامه من سبيهم من اشرار و اكثر الكثرة ثلث آيات عشر كلمات اعند او الراجح كانت
عشرين كلمة او اكثر من اربعين حرفا ملو حمة مع النائم سجاد لكرامة - ولما بدى بالسورة
لانها آتية كانه بحكمة الاختيار والمينة وغير ما يستحق ان لا يجمع بين سورتين في سجدة
كما في الخزانة او من ثلث آيات قيرة وداق من سورة كونه من كنه قدر ثم عبر
بسر فابانته - والكانت تسع كلمات واكثر من عشرين حرفا والاية اصل آمنة بالفتح من
العبارة والكفر من الكوفة والسكون من التواتر ان قلب العين حذوف القاس واية
فاعة من الكنا في حرف العين والقاس الاوقام ثمة - العلامة وشرا عا طائفة من كلامه
لها اول وكوفته ان مع بكائية واما آية الكبر فخفاء آية فيها بيان الكبر والجل
الاية عا ما ملها كم سورة كانت آية اوسية او حلية فيها كذا ما الراجح لو آتية طويلة
معها اي مع النائم - معاولة الاقصر سورة كونه من عمل سواد او يعلم ثمة كذا في العترة ابري
فانية بعد في سورة - ثمان عشرين كلمة هو اكثر من اربعين حرفا او اطول كلمة الكبر

ثم ليتفقد السد

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

عنه
فاحاط ان الكل لا كانوا غنة كان الثواب
للكل ثمانية اربعة وستة العين
وثمانية اربعة وستة لاربعة الع
وثمانية الع وستة سبعة الع
وستة وثمانية الع الع
الع وستة الع الع الع
الع وستة الع الع الع

والتكاثف الغني في العشرة ثم لا يند والعلامة ان يكتبوا التوراة في عشرة من هذه

والله اعلم بالصواب

[illegible]

سید

[illegible]

فلا يجد ولا ينجح شيئا ولا يفلح في شيء من الامور التي هي في حيزه ان قيل انما كانت هذه
 بسمع ولا ينجح ولا يفلح في شيء من الامور التي هي في حيزه ان قيل انما كانت هذه
 عند كل واحد منهن في حيزه لا يفلح في شيء من الامور التي هي في حيزه ان قيل انما كانت هذه
 وانه على كل واحد منهن في حيزه لا يفلح في شيء من الامور التي هي في حيزه ان قيل انما كانت هذه
 اذ كل واحد منهن في حيزه لا يفلح في شيء من الامور التي هي في حيزه ان قيل انما كانت هذه
 الطحاوي واما بعد كما في الكافي فالتحفة هو ما في الفروع وما في النسخ فبقية كيف شاءا
 كما في الايدي في النسخة الاولى او الثانية الصلوة او السجدة للرجال مستدرك في حيزه
 واصل فذكر من بني آدم بلغ حد البليغ وفي النسخة نفسها رجع للسنة باسم مع للبرية موعظ
 من نيات بني آدم بلغت حد البليغ والتركيب في كل من السجدة والبرية رجليها من الكافي
 الايمن واليسار الى اليمين في المسح في المسح كما روي في السنة في غير ذلك
 انه قدس كثير ما ذكره وقد كتب كثير عالم في حيزه انما كان في حيزه انما كان في حيزه
 في حيزه انما كان في حيزه انما كان في حيزه انما كان في حيزه انما كان في حيزه
 وجهه وكنى بالبرية انما كان في حيزه انما كان في حيزه انما كان في حيزه
 فلم يكن القاتل في حيزه انما كان في حيزه انما كان في حيزه انما كان في حيزه
 ما كان اذا عدل بوجهه كما قيل في حيزه انما كان في حيزه انما كان في حيزه
 الاتفاقات مما ذكره يكون في حيزه انما كان في حيزه انما كان في حيزه
 الخلق المأمور بالسجود وهو ان ينشئ قنوا في القيام الى حيزه وفي الركوع الى حيزه
 قد مر في السجود الى حيزه انما كان في حيزه انما كان في حيزه انما كان في حيزه
 انما كان في حيزه انما كان في حيزه انما كان في حيزه انما كان في حيزه
 انما كان في حيزه انما كان في حيزه انما كان في حيزه انما كان في حيزه
 عند خلقه السجود بالواد في حيزه انما كان في حيزه انما كان في حيزه
 ينتفع من الغم لا مثله كدور في حيزه انما كان في حيزه انما كان في حيزه
 حركة تفرغ بها الطبيعة في حيزه انما كان في حيزه انما كان في حيزه

ورواه الزاهد

في حيزه انما كان في حيزه انما كان في حيزه

وزيارة القنطرة اي قراره غير ان التمهيد على ثلث ايات من القرآن لا لانه لوقوله اربع ايات من سورة الزم
 من يكون سجداً وهو كونه للرسالة هي سورة التي هي كما مر الان بعد ان هذه التواترة ذات وجهين
 واعلم ان الزيادة ولم يقل الزيادة ان قراره صار وضاه لوكيل الزيادة كما في النظم : *وكان من قبل التواترة*
ان من بعد التواترة فتوفيت مقابلهما في وقت من بعضا الى بعض ليعتد النظم بوقوعه
 في النظم بزيادة على التواترة في الرابع من التواترة والسرعة وفي السطر ان يسبح لكن ما لي بعد لا يغير
 الكلمة ليدري ان الامام كان يقيم في مكة في ليلة وينبغي ان يستريح ويجمع على : *وارحمه* او *المنفعة*
 في ليلة للتبشير على صالح الاعمال للمعامل طامس لئلا كما في المقدرات وتسمية الركبتين بحيث لا يكون
 في وقتها وضاهة فلو تفتش قليلا كان قد علمت ان هذه هي المقادير مع النظر المستوي بحيث لا يستر
 عليه قبح ما لمعانه فانه في وقت الركوع المسنور : *الجليل* فذكر ذلك من السنة فذكره ان
 بطالع البيرغ راسه الى السمار ووضع ركبته اي باليمين ثم يسرى كما في الرواية فحق الكلام ساج
 ثم : *بأيدى اليمين ثم اليسرى* كما في الرواية وذكر في الحديث بركة وضع اليد ثم الركبة الا اذا كان
 راجعاً الى البيت فبغيره وبالله على ان هذا الترتيب سنة بكم التقرن ووضع الركبة كما في الجلال
 ع من قبل الاتف وهو ساجد مطبوع ومن مالان من الاديته لانه لا يمكن ان يسجد عليه كما في
 ووضع الاتف من الجبهة فان الامام ان يضع يده ما كان اقرب الى الارض كما في المقدرات : *بغيره*
 لكن في النسخة : *انه يضع النظم ثم يديه* وقيل *يقعها معاً* ولا يحضر وضع ركبته ثم يديه ثم الاتف
 ثم الجبهة للسجود وعلى السكرك ذلك الترتيب الرفع فرقع الجبهة ثم الاتف ثم اليدين ثم الركبتين
 فان الاصل ان يرفع اوله ما كان اقرب الى السمار للقيام اي الانتصاب حتى لا يدخل الا على
 فحينئذ يرفع للوقوف وذلك جعل الكلام فلم يترك كل موضع الركبتين وقيل اشارة الى الرفع
 فيكون يكون الى الخلف اقرب جازد السجود اي وضع الجبهة من اليدين بحيث
 يلامس به الارض فانه كما في الرواية وذكر في النسخة ان يضع اليدين تحت هذا
 في الجلال ان ذلك السجود سنة وانما هو توجيه اصابع يديه اي توجيه رؤسها بان يقع
 على الارض وركبتي اصابع رجليه بان يضع صدره القدام مع بطون الاصابع على
 الارض ثم اتف : فان اخراص الاصابع كما في الرواية انه يؤيده ما ذكره الجلال ان

ع
 انما هو الترتيب المذكور
 اذ لو كان الترتيب كما في الرواية
 لكانت الركبتان على الارض

انما هو الترتيب المذكور
 اذ لو كان الترتيب كما في الرواية

فرد

مستحق في الركوع وسجودنا مع المصدرة الى العنق اوسم وكلمة شائع على اللغات الثلاث
 كتابه الله عز وجل من الحمد والسيح والنع في الركوع والحمد والسيح اعمل للمنفعة والامانة على النعم
 فتقول يا ارحم الراحمين على قدر تكبيرهم بالثلاث مكانة المحيط والعباد النفس التي اي العصفين يضم
 ان لا يكون كمن العبد في الركوع والسيح والحمد والثناء كان في الصدق فانه قد يودي
 باحد وابداع العين من النعمة والنعمة من السابق ما بين الكف والركعة والسان من الارض من العين
 الا ما بين من من متعبد النعم في الركوع والحمد والثناء على منطلق بالاولين والآخرين لا جال بالكل
 ان يعلم العينين الى العينين والسيح الى النعمة والنعمة والسبق والسبق الى الارض من النعم
 وفيه الابداع والسيح والنعمة من الارض من كمال الخلال في ركعة واحدة بعد الركعتين الاولى ليس في
 في الاخرى والاخرين للفرق دون التسفل وان ذروا في حكمه على اي فاتها واجبة في جميع الركعات
 في المشهور فانها غير متعبدية بل في غير المشهور من الركعة الاولى قد مر والمبادر في ذلك لا يعلم بها
 في الركعة الثانية من الركعة الاولى انما هي غير متعبدية بل في غير المشهور من الركعة الاولى قد مر والمبادر في ذلك لا يعلم بها
 في الركعة الثالثة من الركعة الاولى انما هي غير متعبدية بل في غير المشهور من الركعة الاولى قد مر والمبادر في ذلك لا يعلم بها
 في الركعة الرابعة من الركعة الاولى انما هي غير متعبدية بل في غير المشهور من الركعة الاولى قد مر والمبادر في ذلك لا يعلم بها
 في الركعة الخامسة من الركعة الاولى انما هي غير متعبدية بل في غير المشهور من الركعة الاولى قد مر والمبادر في ذلك لا يعلم بها
 في الركعة السادسة من الركعة الاولى انما هي غير متعبدية بل في غير المشهور من الركعة الاولى قد مر والمبادر في ذلك لا يعلم بها
 في الركعة السابعة من الركعة الاولى انما هي غير متعبدية بل في غير المشهور من الركعة الاولى قد مر والمبادر في ذلك لا يعلم بها
 في الركعة الثامنة من الركعة الاولى انما هي غير متعبدية بل في غير المشهور من الركعة الاولى قد مر والمبادر في ذلك لا يعلم بها
 في الركعة التاسعة من الركعة الاولى انما هي غير متعبدية بل في غير المشهور من الركعة الاولى قد مر والمبادر في ذلك لا يعلم بها
 في الركعة العاشرة من الركعة الاولى انما هي غير متعبدية بل في غير المشهور من الركعة الاولى قد مر والمبادر في ذلك لا يعلم بها

روى عن ابن عباس
 انه روى

في الركعة الاولى

[illegible]

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

۱۰۰

[illegible]

[illegible]

ان رتبة ترتيب الصفات لا تكون بالكتاب هو وتبين شدة الى ان يكون من جملة الصفات الى
 ان يكون من بين لم يذكر قياسا على التركيب في الركعتين الى ان لا يجمع بين السورتين لم يذكر كما في التفسير قوله
 جمع السورتين لم يذكر كما في التفسير والى ان لا يكون من بين الركعتين لم يذكر وقالوا بغير تركيبة الركعتين
 ويشكل ما يترسوه الحافظون والاصحاب كما في الترتيبات ويمكن ان يكون ان يجمع الشارح كما مر
 وقيل لا يكون من بين الركعتين كما في الترتيبات هذا كله من الترتيبات كما في الترتيبات كما في الترتيبات
 والاصحاب من سجد الى آية لقوى منها الى لا يخرجها في ركعة او ركعتين لو كان شيئا من الارب
 الايتين سورة شاملة في آياتها لو جازى بعبارة الترتيب بين الآيات والعبارة تقدم السورة
 شاملة في آياتها لو جازى بعبارة الترتيب بين الآيات والعبارة تقدم السورة
 الركعة من الترتيب بين آياتها لو جازى بعبارة الترتيب بين الآيات والعبارة تقدم السورة
 النافذة في الترتيب بين آياتها لو جازى بعبارة الترتيب بين الآيات والعبارة تقدم السورة
 على الركعة الاولى في الترتيب بين آياتها لو جازى بعبارة الترتيب بين الآيات والعبارة تقدم السورة
 عراقي على ركعة في الترتيب بين آياتها لو جازى بعبارة الترتيب بين الآيات والعبارة تقدم السورة
 في ركعة من آياتها لو جازى بعبارة الترتيب بين الآيات والعبارة تقدم السورة
 وحمل الجميع على الصيغة الاولى في الترتيب بين آياتها لو جازى بعبارة الترتيب بين الآيات والعبارة تقدم السورة
 والاصحاب في الترتيب بين آياتها لو جازى بعبارة الترتيب بين الآيات والعبارة تقدم السورة
 سبعة عشر ركعة في الترتيب بين آياتها لو جازى بعبارة الترتيب بين الآيات والعبارة تقدم السورة
 اي الشخص في الترتيب بين آياتها لو جازى بعبارة الترتيب بين الآيات والعبارة تقدم السورة
 وعلى الوجهين في الترتيب بين آياتها لو جازى بعبارة الترتيب بين الآيات والعبارة تقدم السورة
 الا انه في الترتيب بين آياتها لو جازى بعبارة الترتيب بين الآيات والعبارة تقدم السورة
 ما دون الترتيب بين آياتها لو جازى بعبارة الترتيب بين الآيات والعبارة تقدم السورة
 لا يكون السورة في الترتيب بين آياتها لو جازى بعبارة الترتيب بين الآيات والعبارة تقدم السورة
 الثلثين في الترتيب بين آياتها لو جازى بعبارة الترتيب بين الآيات والعبارة تقدم السورة
 ايات الترتيب في الترتيب بين آياتها لو جازى بعبارة الترتيب بين الآيات والعبارة تقدم السورة

تسع

[illegible]

37

دُفِعَ خَدَّيْهِ الْغَمَّ وَالْأَفْطَحُ
 فَطَلَبَهُ ضَعْفًا بَيْنَ رُكْبَتَيْهِ
 بِحَبِّهِ وَمَا لَمْ يَفْضَحْهُ
 مِنْ الْمَعْيَا وَمِنْ الْعَقْلَانِ
 مِنْ بَابِ الْمَعْنَى

Handwritten text in Urdu script, likely a signature or a note, appearing as bleed-through from the reverse side of the page.

[illegible]

من اسطوت

39
 مغفور برحمته الشريفة
 39
 مغفور برحمته الشريفة
 39
 مغفور برحمته الشريفة

ازادگان مصطفیٰ طایفه
موضع لغوی فاضل شریف المصطفیٰ
نظام السیفین در کائنات
مقدار نسبت اولیبتین خود را
آینه فیض الامور بالمرکب البتیه
العدة المستوفیة لخواص المفوضه
المولود بن نجیب

الجنة المستوية
دارالدين والدين
الجنة المستوية
دارالدين والدين
الجنة المستوية
دارالدين والدين

[illegible]

قلم با تم برسد و با کلمه و معنی که بیان می کنند در نماز از سخن و شریع ظاهر
 بعد سخن می مانع نباشد که قدم در احوال گفتن کند یا شکر
 کرده شده و فو فیض کند و از کلمات بیاید
 و اگر تمیز و حدت کند
 سخن و سخن آفاقه الهیه رحمت

ساف

عبدالله

چنانچه در تفسیر ی گفته قبل از کسر و جهت که بیان چیه روی کنند و نماز دور و محال شرمین گفته که چون
 بیرون آمد علی الله تعالی علیه و علی الله کلام که دارد دو کسرت پیش کعبه و مقابل آن دو کسرت آنکه در محال
 بده القبه - یعنی این است قبله و شاد کعبه قدر بجز این گفته الکی احاطه بین القبه و الکعبه
 و نیز در گفته فی قدر استقبال القبه من المذبح بالکعبه - یعنی القبه الحاصلیه را گفتن اگر چه اول است
 نماز من اما حشر که در هر یک دو کسرت و جهت هر قدر است پس باید کرد چنانچه نماز به نیت کعبه
 این نیت به کعبه باید شد پس نیت سسی باید کرد و حال آنکه هر کس نیت ناکتمه را نیت
 سلامت مکن یا نیت در شرف امان بیت الله است اما اگر نیت ناکتمه نیت مسرعه است
 مکن یا نیت واقع است و افضل مسعود روی زمین است اما نیت مسرعه نیت مسرعه است
 بلکه اگر نیت سسی به نیت دیگر که غلط است بعد از سسی اولی که نیت سسی است که در
 که اگر مسعود و هر کس مسعود تمام دنیا است و صورت سرور علی الدوله کلام اما بعد از توبه سوسی
 آن که قول جانشین علی السلام تمام است نیز ناکتمه است که نیت ناکتمه در هر یک از اینها
 این نیت الله است بلکه اگر نیت بیت الله گفته در بین همه صورتها نیت سسی و در قرآن
 این سالی و بجز اینها و نیت سسی علی السلام و نیت سسی صغیری نیت الله و نیت سسی
 بعضی از بعضی و این عدم جواز نیت است که شرط جواز نماز قبله است یکی این است که
 که نواز نیت سسی و نیت سسی را که در نیت است نیت سسی - نیت اگر کسی نیت است
 عین قبله باید سسی کعبه و اگر افاقی است اول وجهی باید و سسی یکی نیت سسی
 کعبه است و سسی یکی از اینها جهت هم نیت بلکه در نیت سسی نیت سسی نیت سسی
 نیت سسی نیت سسی نیت سسی نیت سسی نیت سسی نیت سسی نیت سسی نیت سسی
 اما افاقی با احاطه بین مطلق نیت نیت نیت نیت نیت نیت نیت نیت نیت نیت نیت
 نیت نیت نیت نیت نیت نیت نیت نیت نیت نیت نیت نیت نیت نیت نیت نیت نیت
 زیرا که نیت نیت نیت نیت نیت نیت نیت نیت نیت نیت نیت نیت نیت نیت نیت نیت
 احاطه بین نیت نیت نیت نیت نیت نیت نیت نیت نیت نیت نیت نیت نیت نیت نیت نیت
 استقبال وجه - یعنی نیت نیت نیت نیت نیت نیت نیت نیت نیت نیت نیت نیت نیت نیت نیت نیت
 استقبال وجه - یعنی نیت نیت نیت نیت نیت نیت نیت نیت نیت نیت نیت نیت نیت نیت نیت نیت

نیت نیت

نیت
معد الکعبه

نیت نیت

[illegible]

خطبہ برائے فقیرانہ خدمت
قرآن از عجمیہ

لاھوری از دست خدا
عقربا تنزید
الکافی صغیر میرزا

الحمد لله رب العالمين

بسم الله الرحمن الرحيم

وابتدأ بمعاني النصوص والآثار واول عمل عليهما كما العاين في فرائد الروايات
 فهاهنا تستكشف مقصود ايراد ابي روايت زجر و منع است كساني را كه
 متمسكه بحدوث شده و مؤمنينه المسجد هي ميمينه الدمام كونيذ بك ميبائيد
 كه بروايت فقيه كرمين القبله ما نجد ابي يسار المستقبل و يسار المحراب
 ما هو ميمين المصلي و ليس ان يوضع المنبر على يسار القبله عمل محموده قائل
 شون بابين كه ميمين مسجد خواجه يسار مستقبل است و بر منصف و تابع حق
 مثل الشمس في نصف النهار هو يد است كه مناط متمسكان حديث محمد
 مسجد و ما حصل به عيار روايات فقيه ميمين قبله است بس با ثبات و
 و جواب اثبات مدعا كلوز توان كرمي كذا انتهى و بحث جواب قاطع نمي تواند
 و بر تقدير اغراض اگر كسي كه كنهائي مقال طرفين كيمي است زير آنكه مسجد و قبله و
 محراب و منبر يك جزي است آن هنگام نيز اين عبارت موجب سكات لسان و
 سبب تشكيك قنبان متمسكان حديث نخواهد شد زيرا كه اين روايت زاجره و نيز
 مختلف فيده است چنانكه صاحب فرائد الروايات از ميمين دستور الساكبين ميمون
 قيل في العاين العرف الذي لا يعرف معاني النصوص والآثار و تاديه ثاباما
 العالم الذي يعرف معاني النصوص والآثار و هو من اهل الدرايه و ثبت عنده
 شيئا صحيحا من الحديثين او من كتبه الموثوقه المشهوره المتداوله
 يجوز له ان يعمل عليا و ان كان مخالفا لمذهب يؤوله قول ابي حنيفه و محي و الشافعي
 رضي الله عنهم و قول صاحب الهدى استيعاب و لو بلغ الحديث و اعتمد فذلك
 عند محمد بن قول الله رسول صلعم لا يميز عن قول المفتي بفتح في الكافي و
 الحميدي اى لا يكون ربي حجة من قول المفتي يصح و لا يحد شرعا فيقول الرسول
 صلعم اقول و هو ابي يوسف و هو خلاف قولك لان على العاين الاقتصار بالفتا
 له بم الله اهتداء في محقق الى معرفه الاحاديث و اما الجواب عن قول ابي يوسف
 ان على العاين الاقتصار بالفقه فمحتمل على العاين العرف الجاهل الذي لا يعلم

آغاز

در شق

سنة تقييد

غلام محمد خان
مستوفی

وَلَعَنَ

کمال و برهان هر دو مندرج در این مستتر شد این است که گمان است که این کلام در این باره
 از علم تقریری بخشد یا تحریری رسیده باستقال امر الا فیلیغ انما به الغایب باین طایفه باشد
 و باید که کیفیت اتفاق این شریک حکم در کینه مسجد جات جنوب است چگونه بود و چگونه بود و چگونه
 من علم موجود است و مستفسر بر آنکه برای از الله جل جلاله استوار است و مآله طامن و جامع نیاید
 زیرا که اگر این طایفه حیات مبارک است از ذرات تا کرات اینان بلکه استکشاف این شریک
 میشود و بطریق آن غرض مروجین مع طایفه نیست سائل خطره بخیردی بلکه بر کمالی شغقت نموده
 متعجب شود و در از الله جل جلاله می نمود و این در نگار آیه مسینه بیکدی می نمود و در نزد
 کتب علوم عبادت مستتر همین است که هر چه استادان و زایدات گردان بر و چشم قبولی
 می نمایند و در کتب علوم استوار است و در مقام لایحه و در التفهیم حراما مآله
 استقامت می کنند تا قادر باینکه فهم باستانی بکینه از آن یک خبری نمی رسد باید خاطر وی
 و در آنکه در بجهت از الله آن کتب باستانان خود میان ی آیه زیرا که معی تعلم و تعلیم همین است
 و اما در آنکه کتب علوم بر قیل و قال مرتفع است و در آنکه در آن ظاهر و در آنکه
 اصحاب الغایب و من بعد هم کما فی القیون بکل علم علومه من قول رسول الله ص و غرضه نیز در علم
 العتوی و لایز و در الجوز و بار و ابعثهم اذا اجمع علی غرضه کافی معاج العبادیه و در آنکه
 گفته قد کان کابر الامین من التابعین و من بعدهم من و نابعون یروون عن محمد بن عبد الله
 بن ابی اریه امره فاذا استیلا و استیلا انتی پس بجزیر بگوید که یا و در این چون حرف خود مطابق
 محول شایع منیه مقرر کرده اند معلوم شد که قول وی را چه است و هر آن بر بقدر بر عرف خود مقرر
 نمودن این غرضه کلام مطابق قول شایع من و قتی که مسلم شد که سنده عرف بنان مطابق
 مطابق معایم مسینه و سنده وضع عرف همین جواب و بر تقدیر است که همین در است ممکن است
 نسبت به الجزئی و انکلی چنانچه است کمال حیات الیهین و این از هر و انکلی نیز قابل سنده لال
 زیرا که این عبارت را بار معنی گفته و من غرضه و نسبت و این درجه الا غرضه و این است
 است که کافی است لایح منتهیه و الا غرضه این قابل سنده لال و من غرضه و نسبت کافی
 الدایع و تصانیف و بی بر اینی ساطع است بر و است با سنده حدیث و در احاطه علم و یاد

هکذا باید بعد از این با اتفاق او در مذهب خود تحقیق است و شرح بخاری گفته که سبب این امر
 بکون علی بن ابی طالب است شرح علی قاری علیه الرحمۃ الباری که باعث اشیات مذهب فقهیه یقینت
 شرح مشکوٰت اختیار کرده و بگوید کان ابی محمد مفتوحا لیس فی سبب بار و استیسی و آن
 اب بسیار امام است که با واقع این باب استوار است من جمله علم علی بن ابی طالب و شیخ عبد
 الحق و طوی نیز این شرح مشکوٰات می گوید که شرح شریف بجای است و سبب سبب است و در
 نقد بر سبب اعتبار و در مقامی است که لغرض است که ما قال ابن الماکک فی شرح السراج المجمع
 السراج قوی منه العوت و ما لا یفیه فانه للعوت و الحادة لاس و السراج معتبره و العوت
 استیسی و فی فتح القدر السراج قوی منه العوت و العوت جازان کیون باطل است و این را شافعی
 خیر از شرح و التبریح الی المقارن الی العید و التبریح هو لا یحتمل ان يكون علی باطرا و ان فی العوت
 علی الذین تعارضه و التبریح هو فقط و التبریح محبة علی کل من قوی استیسی و در سبب استیسی حکم همیشه
 بالسراج الخاص و قیل ثبت و فی التبریح السراج مشهور و الکشاف و ما لا یفیه العوت و ما یعتبره العلم
 کبر و کبر فی بعض و الا لایزم تفسیر و تعارض بعض العوام و بعض الخواص من المکذبات و قال فی فتح
 القدر العوت بمنزلة الاجماع و عدم التبریح کس اگر در اینجا نفس سیر نمی بود اعتبار این عوت
 زعم بکن می شود و در سبب استیسی گویند العوت غیر معتبره و التبریح هم در وی از طریق دیگر
 و تعارض بکلف النفس لا یعتبر و نیز در وی آورده و در دفع الی جانب غیره علی انه سبب باقیست
 و فی فتح القدر و فی التبریح اجازة الحاکم لا عوت و ما لا یفیه لانه معقود فی العلم و التبریح
 و نیز در وی در سبب استیسی و ما لا یفیه لانه صریح ظاهره الناس و از این باب و ما لا یفیه لانه صریح
 عدم اعتبار العوت و الحاکم لکن اقل کثیره و التبریح سبب اعتبار استیسی با اعتبار الحاکم
 طایفه الناس پس لایزم عایت ماست است که بگوید و علماء یکبار معنی افتاد و این
 که بین سبب استیسی و در تکریر عایت باید که استیسی است و وقوع النفس سبب
 علی خلد و اگر گویند که این استیسی اعتبار در سبب استیسی است که سبب استیسی برای سبب استیسی
 استیسی است و ما لا یفیه لانه این حدیث بین منزه شده پس بدست معارض قول
 سبب استیسی که در فتح القدر استیسی معارض تمام دارد و معارض خود علی بن ابی طالب قول کرده

شرح مشکوٰات

شرح مشکوٰات

خزانة مهرا بان طبعان قلم باین عبارات ظاهر السبب فی کتب معتبره
 والاخره عینه در شرح دیگر در حدیث برای منسوبه این است المانی علی فصل
 منته المسمیه فی حدیث البراءة از حدیثی با سناد صحیح و لا یکنایه و مود که در کلام کتابیست
 از حدیثی در متالی که آن کلام ناقل این حدیث است که برین معنیست و این است
 من بالحدیث برار کی نمک شده ام فان هر بان باین حرفانی اصل محبت است و آنچه تمک
 من در سدا اثبات منیه سجد بر ستم منته امام از این حدیث است که شیخ صلاح الدین صیقل
 در جامع صغیر و غیره شرح بخاری بر حدیث این را نقل کرده و آورده اند که من غیر سیر المسجودین الله
 در کتب من الاجود و در من التفرع جامع الصغیر گفته ای نفیس منته قاله من فکرت ان سجدت
 تعطلت و اصل حدیث من المصطفی علم لایتنع المفقین من الصفوف ای بقدر
 علم میان الصفوف تزیید علی ما سر الصفوف پس از عشرين درجه و بقوله علم ان الله
 و ملائکته یصلون علی من "صفوف و مطلق الناس میا سر السجده قبل ذلک فکرت ان سجدت
 الالمیة فی نه الاله صفه ملائکته من الاجود لیس لهم ذلک کل حال و اما حقن کتب
 الاله لاصح معطله قال بن الحرفی سنه متالی همین عینه ما در شرح مجمع بخاری گفته اند که
 به ال علی فصل منیه المسمیه و الامام فیه حدیث البراءة از حدیثی با سناد صحیح قال لیس
 اذا صلیا خلف الی علم اجنبا ان کنون من منیه علم فان قلت روی بن ابی حمزه
 ان من عرفت قال بن الی علم ان منیه قاله - نقول فقه من غیر سیر المسجودین
 من الاجود فیه فی صفة متالی و لیس سلفا صفة ملا یار من حدیث البراءة لان ما ورد
 له عارض یزید من قوله ۱۲ تمت کتاب المیزان فی تحقیق منیه المسجودین

بعدانی ایزد قدرت الظهور و تبارک و تعالی

سید محمد طابین سلسله ۱۹

حفظ فقه ستر مذکور فی نه الاله جواد ای

روح مغفور

علم الغیب فی ایمون و کفر
بھی در عذاب و جہنم
نامین ایمان و حق متون و کفر

شرطن ایمان است کما کان آن عیب
الی آن ایمان توں جان مطلق حرام
شرطن است ایمان و حق متون و کفر

در بیان ایمان
در بیان ایمان
در بیان ایمان

فصل در بیان ارکان ایمان گوید گوید

دو ارکان مال زبان اقرا
الدواعد حق بی دل حسن کراعتیار

فصل در بیان احکام ایمان گوید

شستن حکم ایمانی آنی که در بیان
ماحق گشتن مل مقین ما هوک شسته گر
رکن حکم ایمانی جان ماه جبکو
سید عیاد شرفی کبی مقل و دست بهنو

کتاب معتبر در دوزخ
معدب شسته و مسلمان
گنهار اگر در دوزخ دارند
او کار عیادید بر البیه از
دو تن آری اند و دامن شسته
شسته و با رحمت و دست
شسته و با رحمت و دست

فصل در بیان صفت ایمان مفصل گوید

صفت ایمان استیم ملک کت آنیه
آزاد گشتن گوربتن نیکی بی بی مشد

فصل در بیان صفت ایمان محمل گوید

منیم مولی می چون اسمان صفای نال
سکمان اسلام دین ایت ایمان
سید قیلم حکم او من ایمان محمل بهار
دلون زبانون مشان جو کبیا رحمان

فصل در بیان شرط تقار ایمان گوید

شرط تقار ایمان تری اول شد ایمان
دور ایمانی جادون علم آدیمان

فصل در بیان پنج بنای اسلام گوید

پنج بنای اسلام دی کلمه پنج شمله
روزه حج زکوٰۃ پی کراعتیار نجاست

فصل در بیان اخراج کلمه گوید

کلمه زعفران بی بنای توں جا
چو تها رنلان اینداری او بیانچان کمر
کلمه در زانار چار و صوف مقدار
چهار هزار کلمه کبر و سید کلمه شمسار

فصل در بیان پنج بنای اسلام گوید

در بیان پنج بنای اسلام
در بیان پنج بنای اسلام
در بیان پنج بنای اسلام

نسخه کهنه خطی در دسترس است و در کتابخانه ملیته ۱۲

واجب نقد دوم قرین صدقه نظر

خدمت مایه معذی عمره کرانی و

نسخه کهنه خطی در دسترس است و در کتابخانه ملیته ۱۲

فصل بیان سنن اسلام گویا
وال شریفان شریفان شریفان تمام
نسخه کهنه خطی در دسترس است و در کتابخانه ملیته ۱۲

ابن کبیر شریفان شریفان شریفان تمام
نسخه کهنه خطی در دسترس است و در کتابخانه ملیته ۱۲

فصل بیان سنن اسلام گویا
وال شریفان شریفان شریفان تمام
نسخه کهنه خطی در دسترس است و در کتابخانه ملیته ۱۲

فصل بیان سنن اسلام گویا
وال شریفان شریفان شریفان تمام
نسخه کهنه خطی در دسترس است و در کتابخانه ملیته ۱۲

نسخه کهنه خطی در دسترس است و در کتابخانه ملیته ۱۲

(48)

نسخه کهنه خطی در دسترس است و در کتابخانه ملیته ۱۲

نسخه کهنه خطی در دسترس است و در کتابخانه ملیته ۱۲

آیه ای فقهی است که میگوید اگر سنانی بود که

در شریعت مصطفی صلی الله علیه و آله

مقام خالص میانی می کرد و مستحب

فرض را سبلی یا شبیه واجب می دانست

تا که در آن زمان واجب می بود و آن

مستحب آن بود که کسی قریب را

فصل بیان موضوع و موردان فرض است

و موردان نماز و روزه و صدقه و زکات

سنة مشبهه مقبره دیگران فقه کتاب

مقصود بیان ارضی و منو گوید

و ما یارید و مومنون فرض و چه جای

فرض و مورد که می آن نام بجای

و چه مورد است آنجا می شود که

منتهی باین باوندن و مورد گشت

سنة مشبهه مکرر می گوید و مورد

مقصود بیان مستحب و منو گوید

نزدیکترین و مورد آنجا می شود که

کسی می گوید مستحب و منو گوید

فصل بیان شکسته های و منو

و منو و منو و منو و منو و منو

و منو و منو و منو و منو و منو

سبب بانی که در شریعت کلاصن ترسیبی بود که

ایشان در بیان شریعتی بانی بود که

فصل بیان احکام شریعت گوید

و منو و منو و منو و منو و منو

و منو و منو و منو و منو و منو

و منو و منو و منو و منو و منو

و منو و منو و منو و منو و منو

و منو و منو و منو و منو و منو

و منو و منو و منو و منو و منو

و منو و منو و منو و منو و منو

و منو و منو و منو و منو و منو

و منو و منو و منو و منو و منو

و منو و منو و منو و منو و منو

و منو و منو و منو و منو و منو

و منو و منو و منو و منو و منو

و منو و منو و منو و منو و منو

و منو و منو و منو و منو و منو

و منو و منو و منو و منو و منو

و منو و منو و منو و منو و منو

و منو و منو و منو و منو و منو

و منو و منو و منو و منو و منو

و منو و منو و منو و منو و منو

و منو و منو و منو و منو و منو

و منو و منو و منو و منو و منو

و منو و منو و منو و منو و منو

و منو و منو و منو و منو و منو

و منو و منو و منو و منو و منو

و منو و منو و منو و منو و منو

و منو و منو و منو و منو و منو

و منو و منو و منو و منو و منو

و منو و منو و منو و منو و منو

و منو و منو و منو و منو و منو

و منو و منو و منو و منو و منو

و منو و منو و منو و منو و منو

و منو و منو و منو و منو و منو

و منو و منو و منو و منو و منو

و منو و منو و منو و منو و منو

و منو و منو و منو و منو و منو

و منو و منو و منو و منو و منو

و منو و منو و منو و منو و منو

و منو و منو و منو و منو و منو

و منو و منو و منو و منو و منو

و منو و منو و منو و منو و منو

فصل در بیان غسل فرزند گوید

نهادهن پندین جابجاول فرزند چکان منی شستن کل غایب شفته جان

باک صبر تا نرسن نهین که هم گیت ایا م گم والی نون نهان هر وقت مدام

فصل در بیان غسل و اجابت

واجب است بر هر کس که در کافران نرسات اوده می هودی سلمان

فصل در بیان غسل و اجابت

سنت عید و عیدین هر وقت اجزا م تری شستن کودک بدین در حق تمام

فصل در بیان غسل و اجابت

ساری تری با دمان سر تا پیران لا م ساری تری شستن بانی با

فصل در بیان غسل و اجابت

لا م ساری تری شستن بانی با

فصل در بیان غسل و اجابت

لا م ساری تری شستن بانی با

فصل در بیان غسل و اجابت

لا م ساری تری شستن بانی با

فصل در بیان غسل و اجابت

لا م ساری تری شستن بانی با

فصل در بیان غسل و اجابت

لا م ساری تری شستن بانی با

فصل در بیان غسل و اجابت

لا م ساری تری شستن بانی با

فصل در بیان غسل و اجابت

فصل در بیان نکند مسخ گوید

بمن هانی را که نذر از هر نان باغبان می آید
 زن زن روزه و سبک دست چرخش از دقش

گذشتن دست که پان موزه پیرون چک
 بان آدمی است چیت سبی لیان تا

چهار مسخ دی چند راجه و صوفی پنی هک
 جوتا پند مسخ در موزه بان آو

هفته و چنانچه چن الیش نامه
 صغیر یا شمره

فصل در بیان مسخ و نفاس کوهی نه ۱۴
 چکی سبی یاد کردن مکرر نقیان

مسلی صغیر نفاسی میر از من کر جان
 چکو می اگر تون صغیر کتون ظاهر آو

صغیر یا شمره
 بوی مذاق حال و رنگ

و بیست تان بدو اکتلی دره
 آبا حکم و نهاندی تا بین بیست تون یا و جا

اگر کسی که که با و تون کچی لو هو آو
 ایس سبی اندر و نهاندی صحت اندر

بهر دست مصطف او
 که کرد

شیر شیه در دنگ شیر سببال
 ایسده و به موه سلطان کرکف اطرار

نگر صغیر وی چلی بی موهن کجه غبار
 رت ملی انبان زنگان یا موهن تا بین

صغیر یا شمره
 چه که کوهن زن

ترکی و آن حکم لو هو کچی
 چو کوه و بی تری صغیر

چس و بهیادن صغیر صغیر و نهاندی
 صغیر و بهیادن صغیر و نهاندی

صغیر یا شمره
 چه که کوهن زن

ست در با اطرار شک ایسای کوه اندر
 کوه سبلی و ملی کرکی مهر نقض آو

چس و بهیادن صغیر صغیر و نهاندی
 صغیر و بهیادن صغیر و نهاندی

صغیر یا شمره
 چه که کوهن زن

لازم ایس عورت تلین کج کرکستران
 مساکل زن کیم و بهیادن حکم تمام

عورت و بهیادن صغیر صغیر و نهاندی
 عورت و بهیادن صغیر صغیر و نهاندی

صغیر یا شمره
 چه که کوهن زن

عورت مرد و اطرار کیم و بهیادن حکم تمام
 عورت مرد و اطرار کیم و بهیادن حکم تمام

عورت و بهیادن صغیر صغیر و نهاندی
 عورت و بهیادن صغیر صغیر و نهاندی

صغیر یا شمره
 چه که کوهن زن

فصل در بیان مدت صغیر و نفاس گوید
 بیست و آن کم تره تین ایس سبی لیان

عورت و بهیادن صغیر صغیر و نهاندی
 عورت و بهیادن صغیر صغیر و نهاندی

صغیر یا شمره
 چه که کوهن زن

تو بی ایس یا بخه تون بیج حد کجا
 تو بی ایس یا بخه تون بیج حد کجا

عورت و بهیادن صغیر صغیر و نهاندی
 عورت و بهیادن صغیر صغیر و نهاندی

صغیر یا شمره
 چه که کوهن زن

فصل بیست و نهم در بیان این که چه کسی
 اندر صفین ناسدی جیسوگری و خول جان اوده حلالی کافر سو مجبور
 مسل صفین ناسدی جی پیر پی ناسدی جی
 ترک کری آید تان جان دن جانین ناسدی جی
 لیکن پیرن قرانه پیرن باج عذر و غش
 فصل در بیان اودی نواز مریدین گوید

بسگی نه کسل جی بیستکاری ناز
 وقت ایس اوده جی قضا ناز کری
 پاسب پیرن کوی نمده قسلی
 سیر جی داماد تبت پیرادی جی
 ایس و ملی ناز لادن جی اوده قضا کری
 فصل در بیان احکام ناز و روز و سوز گوید

نیت سوزی ترن دمان کوه پورنجا
 ششبر پیرادی جی رسی نیت بندان حینه
 رهن دی نیت نازی توای عمر جی
 فصل در بیان این که ناز گوید

تیران فرس نازی باگی جامه جی
 کهن اصلین موران سرتا پیران لار
 تری با پیر کت است حکم خدا
 دینی کادی کهنی حق با ندی دی
 نیت دقت سیانلن قسلی جی کیر
 فصل در بیان ناز و سوزی ماه اوار
 فصل در بیان ناز و سوزی ماه اوار
 فصل در بیان ناز و سوزی ماه اوار

فصل در بیان این که چه کسی
 اندر صفین ناسدی جی پیر پی ناسدی جی
 ترک کری آید تان جان دن جانین ناسدی جی
 لیکن پیرن قرانه پیرن باج عذر و غش
 فصل در بیان اودی نواز مریدین گوید

فصل در بیان این که چه کسی
 اندر صفین ناسدی جی پیر پی ناسدی جی
 ترک کری آید تان جان دن جانین ناسدی جی
 لیکن پیرن قرانه پیرن باج عذر و غش
 فصل در بیان اودی نواز مریدین گوید

فصل در بیان این که چه کسی
 اندر صفین ناسدی جی پیر پی ناسدی جی
 ترک کری آید تان جان دن جانین ناسدی جی
 لیکن پیرن قرانه پیرن باج عذر و غش
 فصل در بیان اودی نواز مریدین گوید

سید ساری العظیم
حافظہ دار

مردم را به خود سرین می‌رساند

دست میایدین بخت زده ز من هر رخت مبارک

و چون زکوی فرض در نیت زان زکوت
دست میایدین بخت زده ز من هر رخت مبارک

فصل در بیان حدیث است

که سوره تریه یکمین میگویند فر من تا که روزی تریه بستان

تیزن وزن خانه زدی بنیاد است م

و میم میاندی تری بجز زمین غریز

فصل در بیان فرض نیست گوید

فرض نیست هیچ چه اول طلب مال

فصل در بیان حدیث است

دست میایدین بخت زده ز من هر رخت مبارک

فصل در بیان حدیث است

فصل در بیان حدیث است

فصل در بیان حدیث است

فصل در بیان حدیث است

فصل در بیان حدیث است

فصل در بیان حدیث است

فصل در بیان حدیث است

فصل در بیان حدیث است

فصل در بیان حدیث است

فصل در بیان حدیث است

فصل در بیان حدیث است

فصل در بیان حدیث است

فصل در بیان حدیث است

فصل در بیان حدیث است

نه زبان فی التون محسین بهر

پیر و کین اوسون تو دی نابرمو

عورت کین بی زناه هوس بهت خوار

اوله بار من ایس و کیم کل سینت

شعور و بیان نیکین کن زناه و کین

کون دوزخ دوزخی جوان بوجو

بدره کین کین ایس و کین کین

کین و کین کین کین کین کین

کری بی غلام عکرم ای قافنی کری

دامن اهنان حشر و کین کین کین

کین کین کین کین کین کین کین

کین کین کین کین کین کین کین

غرضان کین کین کین کین کین

کین کین کین کین کین کین کین

بدره کین کین کین کین کین

کین کین کین کین کین کین کین

کین کین کین کین کین کین کین

کین کین کین کین کین کین کین

کین کین کین کین کین کین کین

کین کین کین کین کین کین کین

کین کین کین کین کین کین کین

کین کین کین کین کین کین کین

کین کین کین کین کین کین کین

کین کین کین کین کین کین کین

کین کین کین کین کین کین کین

کین کین کین کین کین کین کین

کین کین کین کین کین کین کین

کین کین کین کین کین کین کین

کین کین کین کین کین کین کین

کین کین کین کین کین کین کین

کین کین کین کین کین کین کین

کین کین کین کین کین کین کین

چیت پانی بزم کوکنا
خوردن و امست و آریه است
شکل کیم کیم کیم کیم کیم
حرام و حلال کیم کیم کیم
پاک و نجس کیم کیم کیم
در غرض و در غرض و در غرض
حرام است و حرام است
مورد است و مورد است

کیم کیم کیم کیم کیم کیم
ای کیم کیم کیم کیم کیم
در راه و در راه و در راه
نان و نان و نان و نان
و داد و داد و داد و داد
و کیم کیم کیم کیم کیم
در راه و در راه و در راه

کیم کیم کیم کیم کیم کیم
فصل و فصل و فصل و فصل
فصل و فصل و فصل و فصل
فصل و فصل و فصل و فصل
فصل و فصل و فصل و فصل
فصل و فصل و فصل و فصل
فصل و فصل و فصل و فصل

فصل و فصل و فصل و فصل
فصل و فصل و فصل و فصل
فصل و فصل و فصل و فصل
فصل و فصل و فصل و فصل
فصل و فصل و فصل و فصل
فصل و فصل و فصل و فصل
فصل و فصل و فصل و فصل

فصل و فصل و فصل و فصل
فصل و فصل و فصل و فصل
فصل و فصل و فصل و فصل
فصل و فصل و فصل و فصل
فصل و فصل و فصل و فصل
فصل و فصل و فصل و فصل
فصل و فصل و فصل و فصل

فصل و فصل و فصل و فصل
فصل و فصل و فصل و فصل
فصل و فصل و فصل و فصل
فصل و فصل و فصل و فصل
فصل و فصل و فصل و فصل
فصل و فصل و فصل و فصل
فصل و فصل و فصل و فصل

این جهان بزرگین دین شیطان
 اندر کس که سیدی غلتی جو هم
 می برگشته و اسیران بیان
 سن کردن آری حیران دل پریشان

گناه کبیری بجز تو شرکست و شام
 قتلکاری کو جلالتی بکمال ز حسد
 بوفان باد و برف و برف و برف
 مال بجان خرد و ده گمادون بود حرام

خاتم کتاب و دست و نصیحت گویند
 هست گناه بر آید و یا جنت گشت
 می برگردی سیدی شرکاک حرام
 لغت کرم در جگر مسلم کبار

کری ناز کو اوس مال محل نیست
 یا مال حلال حرام بی مدون نهان حرام
 بودی بر دمی پیر سوخت اوس
 ناه تو کسینون دنیا و دین حال

چشمه نیا قبولی کردی آن چو تاه
 دوین قول و نیکو چلیا خالی
 دهم بجز نیکو جان گشتی برگ
 و گشتن کنی کار دی حرامی نه دوی وار

کم ایسی آید گشتی آب
 بکسول ناسن محل سو دلی و گودست
 یکی با جان و گشت بجه و جان و گشت
 قالی بجه و گشت و گشت

کافرونی بختون
 بجه و گشت و گشت و گشت
 دودنه از صلاه و گشت
 گناه کبیری و گشت و گشت
 زبانه و گشت و گشت

کل بر الی الاموات الدنیا
 نقد و نقد و نقد و نقد
 بلاستی کافرا و گشت و گشت

در بجه و گشت و گشت و گشت
 مایه و گشت و گشت و گشت
 بجه و گشت و گشت و گشت

کافرونی بختون
 قالی بجه و گشت و گشت
 قالی بجه و گشت و گشت

آنگاه که من بندگان رزق تبار
 رزق خودی داده گشت کجی هر بیت آرد
 بخت بخت بر آری او بر حساب جان
 و نه شایسته آن بخت آن گفتم بکلان
 نعم کلمات المؤمنین البرهان جان
 مستوفی آسان بن طریقه کی که یاد
 نوم حسابین دین دی بندی که تقسیم
 بجز آلی المؤمنین نعمت نال ایمان
 تنزل آرن می بنیان بخشین نعمت نال
 می بر این بنیان کارن گناه مظا
 نه سلب بر رب هزار گل و نه بخت
 سون بر این بنیانی عبادت و بیس
 چون بر موه که شو عالم اینون بیکبارگی بریت
 که بر موه خای فقر و بیکبارگی ناگشت
 بیکبارگی اهل ریحی او نه بخت نال
 فقیر یا چه چکار نا بین عدل نال جان

کیم از رزق بخت و نه بخت هر بار
 رزق کارین آدمی کیون نون دین و دنیا
 آیه کتاب فقر و اکتاف رب شان
 بر می که کو آدمی بخت هوس مکان
 بر آلیس که بخت میل که بخت به امان
 تا بخت و نه بخت رزق نون رزار
 کالان مردان آدمی جو رزق غصب کرم
 و بخت نال بختی و نون نون امان
 ما بین کی نون بخت نال ای حال
 گیکو چاره بنیان صاحب جون رضا
 هون بر نون نون لوزی لوزی بریت
 هون بر قبول که نون بخت نون نون
 چون طلب هون هون که هون بخت نون
 آیه و چه سودی بخت نون نون نون
 نون نون نون نون نون نون
 آیه و چه سودی بخت نون نون نون

و نیندا

عام الحوائج النعمین
 مع فقیران البیت که نون نون نون
 در محلی علم لی الله از نون نون نون
 حقه اگر دود و نون نون نون
 چارم در علم و نون نون نون
 برو قیامه مسکرت نون نون نون
 نون نون نون نون نون نون

[illegible]

[illegible]

كأنه لو كان يوم القيامة...
...وإذا كان يوم القيامة...

...وإذا كان يوم القيامة...
...وإذا كان يوم القيامة...

...وإذا كان يوم القيامة...
...وإذا كان يوم القيامة...

...وإذا كان يوم القيامة...
...وإذا كان يوم القيامة...

...وإذا كان يوم القيامة...
...وإذا كان يوم القيامة...

...وإذا كان يوم القيامة...
...وإذا كان يوم القيامة...

...وإذا كان يوم القيامة...
...وإذا كان يوم القيامة...

...وإذا كان يوم القيامة...
...وإذا كان يوم القيامة...

...وإذا كان يوم القيامة...
...وإذا كان يوم القيامة...

[illegible]

بیت یحییٰ بن النعمان فی حیات قاضی سر بر مرغ بلال علی قوت فاضل لایق و صنویا بنیل
 حلقه آفتاب و کشنده و شمشیر بر کار او نشسته است چون بالست فالعبر قاضی علی بنار بیت کاشانی

منطقه سیع است و فقره من البقره و السداسه السریان لعل من السبعه و اقر ما عیضه فاذا

کتوب علی بن اسیف بن عقیلم بن مویج بن عقیس بن معاوی بن ارمهانی شت الف عام و سبها یخند
افتنیقتی دامت اثنی عشر الف بار و نیست از ربع الف مدینه و نیست سیمین الف و جتر و

كل من قايده مع كل ما في انحاء الف تعال ويا عبد الحكيم وقربك الله عز وجل

بالحجوة العتق من هذه الالاعات ومانع من حاج او ايسر بها بجل ومانع
 خارج الدنا فلم يزل معنى له من الالاض فادعيت الربوبية فاما بنى الجمع حتى هبت كمانه

من ذر قاتل قفر من ذرة عالم قدس عليه من جبال الذهب واليا اذوالا موطنهم ذالك

المعلم الى استاد ما في ثم وفي ان كان في محو راسي من دونه له الاستاذ الش
هذا قولك واما الى اهل وقال ابن القفط عليه آفة استيق ولت ذك

انتي تقي الى السيل فصل ذكر الموت بهذا الكلام والعلو وجعلها حب من ايمانك نعم
بقوله لا اله الا انت سبحانك اني كنت من الظالمين في هذه آيات من مرقم في كتاب

اعطى ابراهيم شهيدان ربه وقبض روحه جميع التوب ومن قاله مرة لا اله الا الله والحمد لله
لا اله الا الله وعدده شريك لا اله الا الله الحمد لله لا اله الا الله

ولا حصل ولا قوة الا بالاعدت ثم لم تظفر ان تخرج من يد ايد ان الرسل اعلى قبال
من قمر قمر هذا العبد احد في ارضه التي موت فيه لم تغتن في قفره واخر من من جوده وعلمته

وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ مَلَكُوتٌ مُّغْتَمِرٌ فِيهِمْ وَالْمَلَائِكَةُ مُقَرَّبُونَ لَهُمْ فِي ذَلِكَ يَوْمٍ تَجْعَلُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَنْ فِيهِنَّ ذَرًّا مَّطْوًى سَوَآءٌ لِّذَلِكَ يَوْمَئِذٍ السَّاعَةُ

والله اعلم بالصواب

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

دہلی اور نہ پرتگیزی اور نہ ان کے اہلکاروں کی طرف سے کسی طرح کی ہراساں کاری یا تشدد کا شکار نہ ہو گا۔
 یہاں سے ان کے جان و مال کی حفاظت کی جائے گی۔

این رقیه که انگشت سیمین خود را بر خاک سجادی پس برداشتی و گفتی یا علی بن ابی طالب برقیه

بعضی سقمتها باذن ربنا طبعی از تو بریستی نقل کنند که گفت آنچه سبق میکند

بفهم از صبح معرفت علی السمع آلت که تریار من اثاره بنظر آدم شد و رتبه بعضی اشیاء

بظن من بعد از آنکه است از وی که گویا آدمی تعزیر کرد و در ظاهر است باین احوال و قیاس و عقل و معادله

قرآن قادسی کہ ختمی و بی نظیری آدمی از زمین مآورد و لا یدر ما ریحان است برده

شفا هم که گفت تا وی این استوار قاضی بپنداری معلوم کرد که گفت بگریه و گواهی دادند

بابت طب کے احادیث میں اناتھیری و عمل و علاج و مجتہد شریعت و تجلی نوری و روح و جسم و کائنات

و تبار و ملن تاثیر است در حفظ توحید اصلی و دفع نکات مغرست و لغو ادعیه بیهوده و
ضمیمه از آنجا که اگر از ادعیه توحید آید از ادعیه شایسته که از ادعیه دیگر است و در این

[illegible]

آنرا نیست که عقول زده و من کینه او را غریبست و قاصر استی و حق آنست که افعال طهارت

اسرار و غوامض است که مضمون همه کون العالم است و آنها که در مفیق لمبید: و فلسفه

کے ہاتھ دست دیا ہی می زنتہ و قاضی چاہی سہا محہ الشکر تارست بہ طریق و سکت

در تقدیر و تسلیم است و الله اعلم بالموفق من شئ من غیره التامیم مع تئیمه و هی عزرات اقلعیا النساء

عاشق اولاد من زیر غم اینها تنوع الصين من زينب امرتعد العین محمود و سیمت

رسول الله يقول ان الرقي والتسليم والتكلمة شرك خذوا بالسنن والركعة

که طعام یار و از بهر قریب شدن بخیر و عافیت السلام اللی اللہ میبخشد سبب آن که در وقت

الشيخان يفتش بالانوار والوقادع العلوية والفران والبراية الحاي محمد سور والاعمال

وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَمَا كُنَّا لِنَكُونَا لَهُ شُكْرًا إِلَّا بِفَضْلِكَ الْوَاسِعِ

وَيَقُولُ لِمَ يُعَذِّبُنِي يَوْمَ هَذَا كُنْتُ مِنَ الْمَدِينَةِ فَأْتِيَتُهُمُ بِالْبَيِّنَاتِ وَلَكِنْ أُغْنِيَهُمْ عَنْهَا وَنَسُوا اللَّهَ فَنَسُوا حَظًّا فَمَا لِلْكَافِرِينَ مِنْ حِجَابٍ

فَيَقُولُ مَاتَ اسْتَأْذِنَ الْعَلِيمُ بِالْعَرْشِ الْعَظِيمِ لِيُفَكِّ الْأَشْفَقُ غُرُورَهُ مَعِي

بالین پر جاری این حدیث بخواند صحیفۃ الیقینۃ للہدی والیقین علی منہ انکاد و منافعہ

مجلس شورای اسلامی

مجلس شورای اسلامی

[illegible]

وہاں پہنچ کر ان کے ساتھ بیٹھ کر ان کے دل میں جو باتیں تھیں ان کے دل سے نکال دیں۔ ان کے دل میں جو باتیں تھیں ان کے دل سے نکال دیں۔

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي جعل القرآن
مدرسة للعلماء والطلاب
والسالكين إلى الله تعالى
والذين هموا بالآخرين
والذين هموا بالآخرين
والذين هموا بالآخرين

والتوراة
فوق رفيع الواسع
او من الامور
فوق رفيع الواسع
او من الامور

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي هدانا لهذا
ما كنا لنهتدي لولا أن هدانا الله
والحمد لله رب العالمين
بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي هدانا لهذا
ما كنا لنهتدي لولا أن هدانا الله
والحمد لله رب العالمين

۱۰

الحمد لله الذي جعل في هذه الدنيا من كل شيء مثلاً ونظيراً
فمن أراد أن يعرف ما في الدنيا من كل شيء فليشاهد
هذا الكتاب فإنه يبين له ما في الدنيا من كل شيء
بما هو عليه في الحقيقة لا بما هو عليه في الظاهر
فمن أراد أن يعرف ما في الدنيا من كل شيء فليشاهد
هذا الكتاب فإنه يبين له ما في الدنيا من كل شيء
بما هو عليه في الحقيقة لا بما هو عليه في الظاهر

المسح يكتسبون آيات الشفاء بالمرض للعافية وإيأت الشفاء في الوترين مستودع عدد قديم

سومین چرخه ما فی الصدور فی شفا الناس فی منزل من القوتین مامو شفا و در حقه الکون

والله من قلوبنا قلوب التي استولجى وشفا بحيرة امير المؤمنين عليه السلام ابواب مكة

کہ اگر ایسی ہی صفت تمام لوگوں پر تھی تو یہ سب صحیح و جامع ہوتا۔ مگر یہ سب صحیح و جامع نہیں ہے۔

لایبی دیشی وقت غلش چار قل شایر کھان دیاور بد کف خودیم و دیور معضای بھان

تا آنکه از آن بگویم که در این کتاب فواید بسیار

ولا تتركوا الطاعات لأعدائكم المؤمنين في نصالحهم وطمعهم في إرادتنا حال بعضكم في إرادتنا

شهادة للعالمين دون الطالبين وفي الحديث الطاعون شهادة لامتى ولحقه لم يضر

تيسر الا اي عذاب في الداء على الكفار ولا يغفر الله ارض من فيها الظالمون ولا يقدم على الارض

[illegible]

بنا من جوهر من الاعضاء يكون حدوده من مادة مستقيمة كالمذنب والكلباء او هو معلق من

فمن سلك الدبيب الزمان والى الويا رعى من الطاعون ومين و يعرض لجور الويا

الاستاذ المساعد الدكتور علي بن عبد الله بن مردان هادي من الطائفة الشيعية

الحمد لله الذي جعل العلم نورا يضيء في القلوب والهدى في السبل

والتفكير في الموت والقيامة والجنة والنار والجنة والنار والجنة والنار

عقاب بانقا من ظلمه فصار الثعلب اما الحارث اغتني فان همدك فتا اما اقد علي

وَالْأَمْرُ لِلَّهِ وَالْغَوْثُ لِلَّهِ وَالْجُودُ لِلَّهِ وَالْجُودُ لِلَّهِ وَالْجُودُ لِلَّهِ

البرق والاعصر وزعمه القضاة مشبه الدعا برقم الطاعون فهم في العاية ونزاع الشمس

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَى عَبْدِهِ الْكِتَابَ وَلَمْ يَجْعَلْ فِيهِ شِقَاقًا

وكان الميمون من الملوك التي توفقت الكواكب مشرق في الصلاة كلها انتهى وفي فتح القدير

من مجموعته للقنوت للمازلة مستمرة لم ينسج و به قال جماعة من أهل الحديث قال الطحاوي

[illegible]

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

١٠٠

[illegible]

[illegible]

62

ایک

[illegible]

حجاب الرحمن ركعتين بعد الزاخرة
 سبحة الله الى قوله الف خير الكريم بار
 كذا بعد تسليم يا الله للوقوف
 من غير جمع وقت باركوا لله

مکتبہ اسلامیہ دارالافتاء

مجلسه ۱۲۸

فعلها في اقسام

میں نے اپنے دل سے کہا کہ میں نے
اپنے دل سے کہا کہ میں نے

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي جعل العلم نوراً
والمؤمنين من أنواره
والمؤمنين من أنواره
والمؤمنين من أنواره

لكن الموت قال لهم

لكنه الموت قاتل
اليه محامه

الشيخ محمد بن
عبد الله بن عبد الرحمن

کمالا مارا سما
لام ولا یتمی
تتمه

لما سمعوا لا يسمعون له
تحت اللوت كرو
بعضهم بعض
يا والدي خط

سبحانك يا ذا الجلال والإكرام
يا ذا الجلال والإكرام

من مرسى سخط وغيره
ممنه ناقبضنى

میتنہ فاقبضی
نیوہ و جبتالی

نیو و مہبتی
تاریخ الامانی
پیشتر

تاریخ الحکومت
مکتوبہ و کتب خانہ
مکتوبہ و کتب خانہ

بموت و کفر گاه لا
در احوال کیهان با نفعین
در چشمه جم و دوا کیه

کے دشمن ہی ہوں
کے دشمن ہی ہوں

سید محمد علی

سیت مروان
یونین قتل

ایمان قتل

1997, 1998, 1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026, 2027, 2028, 2029, 2030, 2031, 2032, 2033, 2034, 2035, 2036, 2037, 2038, 2039, 2040, 2041, 2042, 2043, 2044, 2045, 2046, 2047, 2048, 2049, 2050, 2051, 2052, 2053, 2054, 2055, 2056, 2057, 2058, 2059, 2060, 2061, 2062, 2063, 2064, 2065, 2066, 2067, 2068, 2069, 2070, 2071, 2072, 2073, 2074, 2075, 2076, 2077, 2078, 2079, 2080, 2081, 2082, 2083, 2084, 2085, 2086, 2087, 2088, 2089, 2090, 2091, 2092, 2093, 2094, 2095, 2096, 2097, 2098, 2099, 2100, 2101, 2102, 2103, 2104, 2105, 2106, 2107, 2108, 2109, 2110, 2111, 2112, 2113, 2114, 2115, 2116, 2117, 2118, 2119, 2120, 2121, 2122, 2123, 2124, 2125, 2126, 2127, 2128, 2129, 2130, 2131, 2132, 2133, 2134, 2135, 2136, 2137, 2138, 2139, 2140, 2141, 2142, 2143, 2144, 2145, 2146, 2147, 2148, 2149, 2150, 2151, 2152, 2153, 2154, 2155, 2156, 2157, 2158, 2159, 2160, 2161, 2162, 2163, 2164, 2165, 2166, 2167, 2168, 2169, 2170, 2171, 2172, 2173, 2174, 2175, 2176, 2177, 2178, 2179, 2180, 2181, 2182, 2183, 2184, 2185, 2186, 2187, 2188, 2189, 2190, 2191, 2192, 2193, 2194, 2195, 2196, 2197, 2198, 2199, 2200, 2201, 2202, 2203, 2204, 2205, 2206, 2207, 2208, 2209, 2210, 2211, 2212, 2213, 2214, 2215, 2216, 2217, 2218, 2219, 2220, 2221, 2222, 2223, 2224, 2225, 2226, 2227, 2228, 2229, 2230, 2231, 2232, 2233, 2234, 2235, 2236, 2237, 2238, 2239, 2240, 2241, 2242, 2243, 2244, 2245, 2246, 2247, 2248, 2249, 2250, 2251, 2252, 2253, 2254, 2255, 2256, 2257, 2258, 2259, 2260, 2261, 2262, 2263, 2264, 2265, 2266, 2267, 2268, 2269, 2270, 2271, 2272, 2273, 2274, 2275, 2276, 2277, 2278, 2279, 2280, 2281, 2282, 2283, 2284, 2285, 2286, 2287, 2288, 2289, 2290, 2291, 2292, 2293, 2294, 2295, 2296, 2297, 2298, 2299, 2300, 2301, 2302, 2303, 2304, 2305, 2306, 2307, 2308, 2309, 2310, 2311, 2312, 2313, 2314, 2315, 2316, 2317, 2318, 2319, 2320, 2321, 2322, 2323, 2324, 2325, 2326, 2327, 2328, 2329, 2330, 2331, 2332, 2333, 2334, 2335, 2336, 2337, 2338, 2339, 2340, 2341, 2342, 2343, 2344, 2345, 2346, 2347, 2348, 2349, 2350, 2351, 2352, 2353, 2354, 2355, 2356, 2357, 2358, 2359, 2360, 2361, 2362, 2363, 2364, 2365, 2366, 2367, 2368, 2369, 2370, 2371, 2372, 2373, 2374, 2375, 2376, 2377, 2378, 2379, 2380, 2381, 2382, 2383, 2384, 2385, 2386, 2387, 2388, 2389, 2390, 2391, 2392, 2393, 2394, 2395, 2396, 2397, 2398, 2399, 2400, 2401, 2402, 2403, 2404, 2405, 2406, 2407, 2408, 2409, 2410, 2411, 2412, 2413, 2414, 2415, 2416, 2417, 2418, 2419, 2420, 2421, 2422, 2423, 2424, 2425, 2426, 2427, 2428, 2429, 2430, 2431, 2432, 2433, 2434, 2435, 2436, 2437, 2438, 2439, 2440, 2441, 2442, 2443, 2444, 2445, 2446, 2447, 2448, 2449, 2450, 2451, 2452, 2453, 2454, 2455, 2456, 2457, 2458, 2459, 2460, 2461, 2462, 2463, 2464, 2465, 2466, 2467, 2468, 2469, 2470, 2471, 2472, 2473, 2474, 2475, 2476, 2477, 2478, 2479, 2480, 2481, 2482, 2483, 2484, 2485, 2486, 2487, 2488, 2489, 2490, 2491, 2492, 2493, 2494, 2495, 2496, 2497, 2498, 2499, 2500, 2501, 2502, 2503, 2504, 2505, 2506, 2507, 2508, 2509, 2510, 2511, 2512, 2513, 2514, 2515, 2516, 2517, 2518, 2519, 2520, 2521, 2522, 2523, 2524, 2525, 2526, 2527, 2528, 2529, 2530, 2531, 2532, 2533, 2534, 2535, 2536, 2537, 2538, 2539, 2540, 2541, 2542, 2543, 2544, 2545, 2546, 2547, 2548, 2549, 2550, 2551, 2552, 2553, 2554, 2555, 2556, 2557, 2558, 2559, 2560, 2561, 2562, 2563, 2564, 2565, 2566, 2567, 2568, 2569, 2570, 2571, 2572, 2573, 2574, 2575, 2576, 2577, 2578, 2579, 2580, 2581, 2582, 2583, 2584, 2585, 2586, 2587, 2588, 2589, 2590, 2591, 2592, 2593, 2594, 2595, 2596, 2597, 2598, 2599, 2600, 2601, 2602, 2603, 2604, 2605, 2606, 2607, 2608, 2609, 2610, 2611, 2612, 2613, 2614, 2615, 2616, 2617, 2618, 2619, 2620, 2621, 2622, 2623, 2624, 2625, 2626, 2627, 2628, 2629, 2630, 2631, 2632, 2633, 2634, 2635, 2636, 2637, 2638, 2639, 2640, 2641, 2642, 2643, 2644, 2645, 2646, 2647, 2648, 2649, 2650, 2651, 2652, 2653, 2654, 2655, 2656, 2657, 2658, 2659, 2660, 2661, 2662, 2663, 2664, 2665, 2666, 2667, 2668, 2669, 2670, 2671, 2672, 2673, 2674, 2675, 2676, 2677, 2678, 26

أما لو بلغت النكبة تقبل الصيد فقد علم
عنه الحرة والندامة ولذا يقول
المقصودون يا رجوان لعل العمل
صالحا بنا تركت شريفة ربه الأمان

[illegible]

محلى المجلد الثامن والعشرون من غير مجلد
والكتاب المذكور من المجلد المذكور

511

روم فی ایام قمریہ و الفاترہ ملک الموت سورۃ النبی من مباحث

[illegible]

بما تفرقت منها بعد ذلك...
وكان يروي عن جده الكاظم...
عن جده الكاظم...
عن جده الكاظم...

في الخبرين...
توب المكون...
لأن...
مما...
مما...
مما...

لأن...
من...
من...
من...
من...
من...

من...
من...
من...
من...
من...
من...

من...
من...
من...
من...
من...
من...

من...
من...
من...
من...
من...
من...

من...
من...
من...
من...
من...
من...

من...
من...
من...
من...
من...
من...

١٠٠
 ١٠١
 ١٠٢
 ١٠٣
 ١٠٤
 ١٠٥
 ١٠٦
 ١٠٧
 ١٠٨
 ١٠٩
 ١١٠
 ١١١
 ١١٢
 ١١٣
 ١١٤
 ١١٥
 ١١٦
 ١١٧
 ١١٨
 ١١٩
 ١٢٠
 ١٢١
 ١٢٢
 ١٢٣
 ١٢٤
 ١٢٥
 ١٢٦
 ١٢٧
 ١٢٨
 ١٢٩
 ١٣٠
 ١٣١
 ١٣٢
 ١٣٣
 ١٣٤
 ١٣٥
 ١٣٦
 ١٣٧
 ١٣٨
 ١٣٩
 ١٤٠
 ١٤١
 ١٤٢
 ١٤٣
 ١٤٤
 ١٤٥
 ١٤٦
 ١٤٧
 ١٤٨
 ١٤٩
 ١٥٠
 ١٥١
 ١٥٢
 ١٥٣
 ١٥٤
 ١٥٥
 ١٥٦
 ١٥٧
 ١٥٨
 ١٥٩
 ١٦٠
 ١٦١
 ١٦٢
 ١٦٣
 ١٦٤
 ١٦٥
 ١٦٦
 ١٦٧
 ١٦٨
 ١٦٩
 ١٧٠
 ١٧١
 ١٧٢
 ١٧٣
 ١٧٤
 ١٧٥
 ١٧٦
 ١٧٧
 ١٧٨
 ١٧٩
 ١٨٠
 ١٨١
 ١٨٢
 ١٨٣
 ١٨٤
 ١٨٥
 ١٨٦
 ١٨٧
 ١٨٨
 ١٨٩
 ١٩٠
 ١٩١
 ١٩٢
 ١٩٣
 ١٩٤
 ١٩٥
 ١٩٦
 ١٩٧
 ١٩٨
 ١٩٩
 ٢٠٠

والله اعلم بالصواب

سب ما جرت ہر لایں بالخیار اور نہ ملو دنیا : کف قیل معاذوں اعلیٰ الشیخ

وَمِنْهُمْ مَنْ يَخُوفُونَ كَثِيرًا وَبَعْضُهُمْ أَلَمَّ بِذُنُوبِهِ أَكْثَرًا

و فی سبیل اللہ فی الارض فانیہ و کثرتم و غیرت کہ درگ مناجات محبت مومن است و حضرت کافور است

گفته از پیغمبر ابراهیم و ولود و سلسل علیهم السلام بمجاوات پادشاهان و اثر عاقلان از دینان

وَقَدْ تَعْلَمُونَ أَنَّمَا ذِكْرُ الْقُرْآنِ يَعْنِي ذِكْرَ الْمُتَلَكِّينَ أُولَئِكَ هُمُ الَّذِينَ هُمْ يُرِيدُونَ

وہی سب و ان جمع ہیں کہ بیشین الت کہ گویند موت و جارت راحت ہر گناہ

انجارت وین منقوره المعوی اذ مات علم الایمان زرق قناره و شمس فواءه وین

میت و لذات علی غیر الابدی و العیاد و البقیع قطب المشرق و هو مستقام و غیر لود

هذا ما لم يثبت وقت النزع عزز قال الامام الاعظم ابو حنيفة ان الزنا يلبس اليان عند النزع

اي يورسليين طاهر ايضا فيمن مثاق ملائكة ازالوا من ارضهم من مدينة مدينتهم بالعدل
والعدل انما هو من الجنة التي في الدنيا من اهل النار قالوا انهم من اهل الجنة الذين تموت

اليوم نقيت مخزانا من يوم الجمعة ليلة الجمعة يكون العذاس عشرة واعدة ثم ينقطع ولا

عن فضيلة الحديث الثمان لا يقدر بان لا يتصور هاهنا من مات في يوم الجمعة ومن مات في شهر رمضان

سبیل الی انھیں بات یرم الحجۃ او علیہم یرم لہ فضل قال فضل بعض الایام و البقاع علی البعض

آنکه امانت را بکسان خود می سپارد و در کتابهای خود می نویسد و آنرا بکسان خود می سپارد و آنرا بکسان خود می سپارد

منفق است لقولان خدا تعالیٰ نذر شکان روح او را در عصبة الابن قفل کند مشیت

سوال درین صنف ازین می پرسند چمن مرد و راد فن میکنند و در حدی می نهند چمن مرد با اسرود

ما یکتا و شکستنا این فعل را با رکنه درو از صندوق بیرون آورده و تمام اعضا به دسترسید

مجلس شورای اسلامی
جمهوری اسلامی ایران

و نه دیگر دو بعد از آن رسول و بواب فرستاد آنرا ز کشته پرسید چون از جواب سخن رسول خود
ازین روی را بگشاید قصر رسول گشت هم ملک زمان وقت آشکارا و غافل می بودند و
لور می دیدی چون لبها نزد او را می رسد حجاب بر کشید و میان خلق مشرقان رسد السلام
چرا ملک الموت ای موسی بن عمران فتد را بیک ظلم موت عین ملک الموت نفقا المحدث
نخرج قولا نقول الا کسر لوفیت بعد ما یانه کیت کان فتد این ملک فبقایه متناهی و
عالمی الله و این موسی هم لم یعرف انه ملک الموت و من انه جل قصد نفس و کان لک نفس
البشر قد فقهها و انت ما در میان آنها عینک و فی التجهیز هم و یسرع فی جازة کافی من التجهیز و
لا یفعل ان یعمل التجهیز کل من یوت قال عم سرعوا بالوزارة فان كانت صالحة قد تمردت الی الخیر انما
فیروک فتمت القصة عن قباکرم عنه ثم یوضع علی سریر و الا ان یكون مود فیایة فیستوقف بعد ذلک

حقایق حقیقه فصل گناه و سترنی در راه و سیل و اندوه میخوف صدقا ای کجا با جنت هم شروع
فی ذلک و دیگر سر برده و تر ملا فی عظیم است و نماز تو لغو و عمر آن حق را به هر چه

جمع بحرف الباء ثلث من وضع منه فرج روضه لاله الزاكنه - الكبريه وعنه غفره
ولا يخرج عنه ولا في القبر كمن الاجار والتجوير التلخيص لي يا البحر والي البحر من الموت والفرج
فوقه كمن من دكر لاي فخره بولان يدور من بيد البحر من سر بر ثلثه لاله الموت والفرج

المجهر بالبوقة في العود قال الامام في بيان التخيير زمانا متصوّر على الكفن وكثرة الغسل جميعا فمن
أوجب وجبت قبل التمسكه، فتعقد غسل الميت ومن الجماع اذا لم يكن الميت غني عن مسكاته

مختلف في قبيل شريم وقيل بعضه ثياب والاول اولى ثم عقد الامام ان ايجاب لقضاء عقد فدان
على الكفاية المعروفة وقد مقرر ان الفعل البعض عن فعل البيت بشرعية ما فيه لا بدوي ان اعم

لما أقبلت من بني إسرائيل إلى الكهنة وقلت لهم ما أريد منكم فقلوا له يا معلم على أي اسم نؤمن

[illegible]

وَابْنُ الْقَنْصَلِ الْعَرَبِيِّ حَبِيبُ الْأَنْفِ عَزَّ وَجَلَّ عِلْمُ الْوَالِدِ عَسَى أَنْ يَكُونَ مِنْ خَلْقِ الْمَلَائِكَةِ

[illegible]

١٠٠
 ١٠١
 ١٠٢
 ١٠٣
 ١٠٤
 ١٠٥
 ١٠٦
 ١٠٧
 ١٠٨
 ١٠٩
 ١١٠
 ١١١
 ١١٢
 ١١٣
 ١١٤
 ١١٥
 ١١٦
 ١١٧
 ١١٨
 ١١٩
 ١٢٠
 ١٢١
 ١٢٢
 ١٢٣
 ١٢٤
 ١٢٥
 ١٢٦
 ١٢٧
 ١٢٨
 ١٢٩
 ١٣٠
 ١٣١
 ١٣٢
 ١٣٣
 ١٣٤
 ١٣٥
 ١٣٦
 ١٣٧
 ١٣٨
 ١٣٩
 ١٤٠
 ١٤١
 ١٤٢
 ١٤٣
 ١٤٤
 ١٤٥
 ١٤٦
 ١٤٧
 ١٤٨
 ١٤٩
 ١٥٠
 ١٥١
 ١٥٢
 ١٥٣
 ١٥٤
 ١٥٥
 ١٥٦
 ١٥٧
 ١٥٨
 ١٥٩
 ١٦٠
 ١٦١
 ١٦٢
 ١٦٣
 ١٦٤
 ١٦٥
 ١٦٦
 ١٦٧
 ١٦٨
 ١٦٩
 ١٧٠
 ١٧١
 ١٧٢
 ١٧٣
 ١٧٤
 ١٧٥
 ١٧٦
 ١٧٧
 ١٧٨
 ١٧٩
 ١٨٠
 ١٨١
 ١٨٢
 ١٨٣
 ١٨٤
 ١٨٥
 ١٨٦
 ١٨٧
 ١٨٨
 ١٨٩
 ١٩٠
 ١٩١
 ١٩٢
 ١٩٣
 ١٩٤
 ١٩٥
 ١٩٦
 ١٩٧
 ١٩٨
 ١٩٩
 ٢٠٠

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله الذي جعل في كل شيء حكما وعلما

والصلاة والسلام على من لا نبي بعده

والصلاة والسلام على من لا نبي بعده

والصلاة والسلام على من لا نبي بعده

والصلاة والسلام على من لا نبي بعده

والصلاة والسلام على من لا نبي بعده

والصلاة والسلام على من لا نبي بعده

والصلاة والسلام على من لا نبي بعده

والصلاة والسلام على من لا نبي بعده

والصلاة والسلام على من لا نبي بعده

والصلاة والسلام على من لا نبي بعده

والصلاة والسلام على من لا نبي بعده

والصلاة والسلام على من لا نبي بعده

والصلاة والسلام على من لا نبي بعده

والصلاة والسلام على من لا نبي بعده

والصلاة والسلام على من لا نبي بعده

والصلاة والسلام على من لا نبي بعده

والصلاة والسلام على من لا نبي بعده

والصلاة والسلام على من لا نبي بعده

والصلاة والسلام على من لا نبي بعده

والصلاة والسلام على من لا نبي بعده

والصلاة والسلام على من لا نبي بعده

والصلاة والسلام على من لا نبي بعده

[illegible]

[illegible]

(Faint handwritten Persian script at the bottom of the page)

١٠٠
 ١٠١
 ١٠٢
 ١٠٣
 ١٠٤
 ١٠٥
 ١٠٦
 ١٠٧
 ١٠٨
 ١٠٩
 ١١٠
 ١١١
 ١١٢
 ١١٣
 ١١٤
 ١١٥
 ١١٦
 ١١٧
 ١١٨
 ١١٩
 ١٢٠
 ١٢١
 ١٢٢
 ١٢٣
 ١٢٤
 ١٢٥
 ١٢٦
 ١٢٧
 ١٢٨
 ١٢٩
 ١٣٠
 ١٣١
 ١٣٢
 ١٣٣
 ١٣٤
 ١٣٥
 ١٣٦
 ١٣٧
 ١٣٨
 ١٣٩
 ١٤٠
 ١٤١
 ١٤٢
 ١٤٣
 ١٤٤
 ١٤٥
 ١٤٦
 ١٤٧
 ١٤٨
 ١٤٩
 ١٥٠
 ١٥١
 ١٥٢
 ١٥٣
 ١٥٤
 ١٥٥
 ١٥٦
 ١٥٧
 ١٥٨
 ١٥٩
 ١٦٠
 ١٦١
 ١٦٢
 ١٦٣
 ١٦٤
 ١٦٥
 ١٦٦
 ١٦٧
 ١٦٨
 ١٦٩
 ١٧٠
 ١٧١
 ١٧٢
 ١٧٣
 ١٧٤
 ١٧٥
 ١٧٦
 ١٧٧
 ١٧٨
 ١٧٩
 ١٨٠
 ١٨١
 ١٨٢
 ١٨٣
 ١٨٤
 ١٨٥
 ١٨٦
 ١٨٧
 ١٨٨
 ١٨٩
 ١٩٠
 ١٩١
 ١٩٢
 ١٩٣
 ١٩٤
 ١٩٥
 ١٩٦
 ١٩٧
 ١٩٨
 ١٩٩
 ٢٠٠

[illegible]

[illegible]

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على سيدنا محمد
وآله الطيبين الطاهرين
الذين هم الصالحين
الذين هم الصالحين

وفي الرجل كبره الاقصاد على ثوبه من غلص ميتة ما يكف عن وادون باوجودها كماله
عمران كان بالمال كثره بالويرة طه مكنون السنة لولي وادون كان على العكس مكنون الكفاية لولي
كن كذا ما كمن قبله من ثوبه فيفتي في الاموات علم بترك سوي ثلثه انوار سوي سوا ولي

واديون يعطى الرب الثوب منها لان الكثرة ليس بها حجب بل كسوزن والدين واجب لكنهم
لغوا في غير الموضع انه لا يباع شيء من الثوبين كان في ثوبه الحيرة لولا انفس وثلثه انوار
لا يباع الا في شئ من شئ فيباع انتهى ما ذكر كان باثبات الكفاية اما باثبات الكفاية في حالين
الاولى ان يكون ثوبه من ثوبه فيباع انتهى ما ذكر كان باثبات الكفاية اما باثبات الكفاية في حالين

والثانية ان يكون ثوبه من ثوبه فيباع انتهى ما ذكر كان باثبات الكفاية اما باثبات الكفاية في حالين
وتفسيره ان ينظر الى ثوبه في ثوبه فيباع انتهى ما ذكر كان باثبات الكفاية اما باثبات الكفاية في حالين
لوا من ان يكون بالثوبين كمن كثر في ثوبه فيباع انتهى ما ذكر كان باثبات الكفاية اما باثبات الكفاية في حالين
واحد في ثوبه فيباع انتهى ما ذكر كان باثبات الكفاية اما باثبات الكفاية في حالين

والثانية ان يكون ثوبه من ثوبه فيباع انتهى ما ذكر كان باثبات الكفاية اما باثبات الكفاية في حالين
وتفسيره ان ينظر الى ثوبه في ثوبه فيباع انتهى ما ذكر كان باثبات الكفاية اما باثبات الكفاية في حالين
لوا من ان يكون بالثوبين كمن كثر في ثوبه فيباع انتهى ما ذكر كان باثبات الكفاية اما باثبات الكفاية في حالين
واحد في ثوبه فيباع انتهى ما ذكر كان باثبات الكفاية اما باثبات الكفاية في حالين

والثانية ان يكون ثوبه من ثوبه فيباع انتهى ما ذكر كان باثبات الكفاية اما باثبات الكفاية في حالين
وتفسيره ان ينظر الى ثوبه في ثوبه فيباع انتهى ما ذكر كان باثبات الكفاية اما باثبات الكفاية في حالين
لوا من ان يكون بالثوبين كمن كثر في ثوبه فيباع انتهى ما ذكر كان باثبات الكفاية اما باثبات الكفاية في حالين
واحد في ثوبه فيباع انتهى ما ذكر كان باثبات الكفاية اما باثبات الكفاية في حالين

والثانية ان يكون ثوبه من ثوبه فيباع انتهى ما ذكر كان باثبات الكفاية اما باثبات الكفاية في حالين
وتفسيره ان ينظر الى ثوبه في ثوبه فيباع انتهى ما ذكر كان باثبات الكفاية اما باثبات الكفاية في حالين
لوا من ان يكون بالثوبين كمن كثر في ثوبه فيباع انتهى ما ذكر كان باثبات الكفاية اما باثبات الكفاية في حالين
واحد في ثوبه فيباع انتهى ما ذكر كان باثبات الكفاية اما باثبات الكفاية في حالين

والثانية ان يكون ثوبه من ثوبه فيباع انتهى ما ذكر كان باثبات الكفاية اما باثبات الكفاية في حالين
وتفسيره ان ينظر الى ثوبه في ثوبه فيباع انتهى ما ذكر كان باثبات الكفاية اما باثبات الكفاية في حالين
لوا من ان يكون بالثوبين كمن كثر في ثوبه فيباع انتهى ما ذكر كان باثبات الكفاية اما باثبات الكفاية في حالين
واحد في ثوبه فيباع انتهى ما ذكر كان باثبات الكفاية اما باثبات الكفاية في حالين

والثانية ان يكون ثوبه من ثوبه فيباع انتهى ما ذكر كان باثبات الكفاية اما باثبات الكفاية في حالين
وتفسيره ان ينظر الى ثوبه في ثوبه فيباع انتهى ما ذكر كان باثبات الكفاية اما باثبات الكفاية في حالين
لوا من ان يكون بالثوبين كمن كثر في ثوبه فيباع انتهى ما ذكر كان باثبات الكفاية اما باثبات الكفاية في حالين
واحد في ثوبه فيباع انتهى ما ذكر كان باثبات الكفاية اما باثبات الكفاية في حالين

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

١٦
 ١٧
 ١٨
 ١٩
 ٢٠
 ٢١
 ٢٢
 ٢٣
 ٢٤
 ٢٥
 ٢٦
 ٢٧
 ٢٨
 ٢٩
 ٣٠
 ٣١
 ٣٢
 ٣٣
 ٣٤
 ٣٥
 ٣٦
 ٣٧
 ٣٨
 ٣٩
 ٤٠
 ٤١
 ٤٢
 ٤٣
 ٤٤
 ٤٥
 ٤٦
 ٤٧
 ٤٨
 ٤٩
 ٥٠
 ٥١
 ٥٢
 ٥٣
 ٥٤
 ٥٥
 ٥٦
 ٥٧
 ٥٨
 ٥٩
 ٦٠
 ٦١
 ٦٢
 ٦٣
 ٦٤
 ٦٥
 ٦٦
 ٦٧
 ٦٨
 ٦٩
 ٧٠
 ٧١
 ٧٢
 ٧٣
 ٧٤
 ٧٥
 ٧٦
 ٧٧
 ٧٨
 ٧٩
 ٨٠
 ٨١
 ٨٢
 ٨٣
 ٨٤
 ٨٥
 ٨٦
 ٨٧
 ٨٨
 ٨٩
 ٩٠
 ٩١
 ٩٢
 ٩٣
 ٩٤
 ٩٥
 ٩٦
 ٩٧
 ٩٨
 ٩٩
 ١٠٠

[illegible]

[illegible]

روایتی لن ایونی نی ایکیو زلان طهارت کسان سید یا سید پیر فلانده مجروری و منهم من عقل نتم علی سیدز الذقم قبل الحق و کذا

ابن ابي عمير جليل القدر من الدارسين في الحديث ليس ملائس من موطنين فكل من جليل القدر في الحديث

التي تقضي الجلاء من الجائز من التوبه المبني للكان وبتر العود بشرط

وہاں سے لے کر آج تک ہر لمحہ میں اللہ تعالیٰ کی یاد میں رہا ہوں۔

وَجَاءَ مِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ ثَلَاثَةُ الصَّلَاةِ وَفِي صُلَيْبٍ نَعْلَانِ أَوْجُو بَانَ لَأَكْبَرُ صَلَوةً

والمشهور من غير ما هو عليه في عام على جارية وقام عليها عادت صلوة النبي في الموضع
انما هو في الموضع المذكور في عام على جارية وقام عليها عادت صلوة النبي في الموضع

فبعض الاختلاف وان كان متعلقا بالجزء لا يختلف كقولنا العليم ما يفهم من زمانا فم

القيام على البغادين في صلوات الجبارة تكن لادبهم طهارت النملين كما لا يخفى كثر الكا الى الكعبة العدا كره الخرقه من

البيت على الحياة لا تترك طهارت مكانها كذا في المفردات عن بني ادري احوالهم في الدنيا

[illegible]

فقط نظر الزمانها ليدرك حقيقته فان مطلق الوجود لا يمكن ان يخييه مصعب

التي هي الثالثة قاعدة اذا اجتمعت الاشارة والعبارة لم يعل على عبارة على انه راجع في ان ليس للاهم ولا للمنى ان تسمى للاصل

[illegible]

لأحاطة به كما لا يخفى في جميع الأقسام الألفي مسائل التلخيص وركبتها العليم والمجازا بمجرده

لا خيرا لكم في القوم الذين كفروا ولا يسمعون لهذين اربع كلمات

و یسکون بخود صلیبهم علی سراج الدیلم بحکم الدین یحیی و درهاوی کفریه او در ده سال
که عیان از آن بود که امتحان و فلز را بر منبر مساجد می خوانند و سلام نه و التماس و التمس عقوبت الله و حققت

عامة ان بيتي ملخص اگرچه ومانند الحیدریه و اگر الحیدریه نیز ملخص باشد و

[illegible]

مجلس شورای اسلامی
کتابخانه مجلس شورای اسلامی

_____

[illegible]

هذا الحديث في فضل الصلاة والعبادة
والصيام والصدقة والجهاد
والعلم والدين
والنساء والرجال
والأحرار والعبيد
والأغنياء والفقراء
والأحرار والعبيد
والأغنياء والفقراء

نشأ من ذلك ما لا يحصى من الفضائل
والعلم والدين
والنساء والرجال
والأحرار والعبيد
والأغنياء والفقراء

والعلم والدين
والنساء والرجال
والأحرار والعبيد
والأغنياء والفقراء

والعلم والدين
والنساء والرجال
والأحرار والعبيد
والأغنياء والفقراء

والعلم والدين
والنساء والرجال
والأحرار والعبيد
والأغنياء والفقراء

والعلم والدين
والنساء والرجال
والأحرار والعبيد
والأغنياء والفقراء

[illegible]

76

۷۶

کتابخانه عمومی
وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی
تهران

Handwritten signatures and stamps, including a circular official stamp with text in Urdu.

[illegible]

شود که او را از کعبه و آن برادرش که
میادی یا لوی و استقل به اعزته ...
و این هم این که سر عت نشود در راه ...
تمام تجزیه از قبض ...

مسئله است از این که در این علم اگر چه این است چنانچه تا رسید و صاحب سبب است که باز گذارد و در اول
در فعل صحیح تمام و در آخر نه از اولی غایت است که باز گذارد و در برین جایزه که از او بعد و حق و بی باقی بود تا اگر
بنا بر در او نشیند چنانکه گفته شد و در این جایزه که از او بعد و حق و بی باقی بود تا اگر
نشیند و در این است که از او بعد و حق و بی باقی بود تا اگر

نیت مکرر درین چند شریعت و کذا العیة الشریفة اذا عیافیه لانه مقدم علی الیه و کذا ثبت
حق العادة للادنی فشیوة للاعلی اولی جم فی السریة اذ افرق عن الصلوة و لا یعوز بها الا
کذا فی اللمی خلع مردی پیش از دمن دعا فاتحه برای سبست خوانده رکعت و این را ثبت

[illegible]

فانه اذا مضى في ذلك الوقت يقول في تكبير الاقشاح معنيان مع الاقشاح والقيام مقام
الركعة ومع الاقشاح مرع فيايدليل تخفيفها مرع اليدين عز وجل الى اعيد ماكر رايه
فانتهى عن التي كونه تكبير الاقشاح ثم ياتي القنبريات فتسا لعل الله تعالى لعل الله الامام

قبل نزع اليه زقمان وقع قطع وقيل ما دلم قريانه الارض لها حكم الوضع وهذا المذهب
 فخرية التتدب اذا جاء ذكر الامام ارجا فعدت الصلاة وان لم يكن ولو كان رضى
 حاضر اوجب بكنة الاول مع الاله ولم يرض حتى كبر الامام ارجا كبره لم يكن كبره
 بكونه مكانا ابا صفيه في غير

في سبعين العيد في جبل الصلوة الكبير افضل من الصلوة على الصغيرة اذا حضر صلوة المغرب في الاصل
 الذي ذكره في الصلوة الحجازية لان فيه ما حرم المغرب ما ذكره فيه حضرت النجاشية وقت صلاة المغرب تقدم
 على الميت طرده ما طرد المسلمين
 والجمعة لا يكون اذ كان من صلوة الحجازية على سنة المغرب وقبل تقدم السنة لا يقدم صلوة العيد على صلوة الحجازية
 ما غررنا ما ذكرنا في كتابنا

و دیگر گوید انگاه متناهیست که در میان
فکر و انقباض است و پسوند است
از نماست که از سر و نه از سر است
نخست آن مبرور را که بعد از صلوات

[illegible]

والتحقيق في هذه المسئلة
التي هي من قبيل المسئلة
التي هي من قبيل المسئلة

وتمت فلو ان كان قد اذعن بحضرة جميع ما حزن وان كان قد اذعن بحضرة جميع ما حزن وان كان قد اذعن بحضرة جميع ما حزن
ابا بكره من من الله ما قد على عليه في السجدة التي فعلت قد رتبته من على ان الامة كانت
خارج المسجده لم يسمو من عادات ابن رست كقوله وسجدوا لله استغفروا له ما كان
يسوون سجده نماز جنازة كذا في شرح والحق ان المقصد ان كان ابن السنة والا فضل ابن
يعلى في المسجده من اجل قضاة ولا لكان هو العموم في زمن النبي عليه السلام ولا لكان هو العموم
ولم يذكره احد بل لم يذكره احد الا في قوله ليس فليس وان كان المقصد اصل الجواب الا في قوله
على ان المناسفة الكراهية التزمية وما لا الى ترك الاول والا فضل حسن
خارج المسجده خلاص في الحقيقة منها وقد اعتاد في زماننا الصلوة في الحرم الشريف من
من المتأخرين فالله علم خزنة المفردات بكبر صلوة الجبارة في الشارع وارضى ان كان في
التيه كبره الصلوة في التابوت في معنى المستفدين من الخطب عن ابي حنيفة قال لا
ان يصل على ميت من من القبور وان صلوا اجزاء هم كثره ولا ان يصلوا في صحن القبرة
وكبر في الشارع وارضى ان كان عزرو الا فضل التلبي ان يصل في الطريق لا الا في التزوية
لغير لوجود حقه في الاول ولو في الحجة واصل في موضع ثبوته في الثاني لان الاول هو عام الثاني
خاص فهو اعنف واليه لا ينبغي ان يرجع من جازة حتى يصل عليه بعد ما يرجع الى
بازن ابن الجبارة قبل الدفن وبعد الدفن ليس اجمع بعد اذنبهم فخص كبريت راولي من اذن
عام لازم مثبت واما كبره اذ اداني جازة حيث قدم همراه برودين كبره امهرون
من ميتة واجبت واما ما صبت رخصت كبره كبريت راولي من اذن
كبره اذ اداني من الصلوة فعليه ان يكون خلف الجبارة الى من يشتهوا في القبور ولا يصح
لحد الا باذن الله عليه السلام الميراث وليس باميرين الميرة في هذا العاقل لغير ارض
دون اذنا في كالا مير عليه مولي الجبارة لا يرجع اكثر الى من اذلهم وادنا هو كالا
عليهم بيا من صا عليه من لم يصل عزرة في التلبي لغير من يصل عليه على اختياره اذ
لا على السعدى وظهر الدين وكذا اذا اذحق نفس كثر من الفاتح يصل لانه لا

هذا هو الحق في هذه المسئلة
التي هي من قبيل المسئلة
التي هي من قبيل المسئلة

[illegible]

(19)

[illegible]

و در پی رسیدن به کمال در علم

وہی کہتا ہے کہ میں نے اپنے ہاتھوں سے
 اس کا نام لیا تھا اور اس کا نام بھی
 نہیں لیا تھا اور اس کا نام بھی
 نہیں لیا تھا اور اس کا نام بھی

پیشہ و فرائض

[illegible]

الى الشرة ومن ثم اني بعد رجوعه الى بيته
 مقدار قامة في حوزة خزانة في بيت السيد من تترن
 الا اني لم اجد من الا ايرين شيخ والحمد لله
 والستة من الورد بان كبر حيز في جانب القبلة من بيت ومذاق اتقى الشرة
 حيز في البيت في البيت كبر الورد في الامم وبعضها في البيت في البيت
 ولله و... والحمد لله والحمد لله في البيت في البيت في البيت في البيت
 لانه لم ي... و... في البيت في البيت في البيت في البيت

قد حفره ايت كبحا...
 في البيت في البيت في البيت في البيت

في البيت في البيت في البيت في البيت
 في البيت في البيت في البيت في البيت
 في البيت في البيت في البيت في البيت

تلقوا في البيت في البيت في البيت في البيت
 وحين العتبة الا على ابي كبر في البيت في البيت في البيت في البيت
 الستة ان يترن في البيت في البيت في البيت في البيت
 في البيت في البيت في البيت في البيت

في البيت في البيت في البيت في البيت
 في البيت في البيت في البيت في البيت
 في البيت في البيت في البيت في البيت
 في البيت في البيت في البيت في البيت

في البيت في البيت في البيت في البيت
 في البيت في البيت في البيت في البيت
 في البيت في البيت في البيت في البيت

في البيت في البيت في البيت في البيت
 في البيت في البيت في البيت في البيت
 في البيت في البيت في البيت في البيت
 في البيت في البيت في البيت في البيت

في البيت في البيت في البيت في البيت
 في البيت في البيت في البيت في البيت
 في البيت في البيت في البيت في البيت

في البيت في البيت في البيت في البيت
 في البيت في البيت في البيت في البيت
 في البيت في البيت في البيت في البيت
 في البيت في البيت في البيت في البيت

في البيت في البيت في البيت في البيت
 في البيت في البيت في البيت في البيت
 في البيت في البيت في البيت في البيت

في البيت في البيت في البيت في البيت
 في البيت في البيت في البيت في البيت
 في البيت في البيت في البيت في البيت

في البيت في البيت في البيت في البيت
 في البيت في البيت في البيت في البيت
 في البيت في البيت في البيت في البيت

[illegible][illegible][illegible][illegible]

[illegible]

[illegible]

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الطريقين كما ينبغي ان تحقق لهم سلامهم فانه لا طاعة الا لله ولا طاعة لغيره
وهم ساءوا الى الله اذ اهلوا ما سبق في السليتين بعد الموت فيكونوا على ما ارادوا فيكونوا
بغير من في حقيقة كونهم يقرول طائفة من الشايع كونهم يقرول طائفة

أما من حق الله تعالى في الدنيا مع ما على كل حال يتجلى من الحق دليل أن الحق الملقين حلال
أما من حق الله تعالى في الآخرة مع ما لا يمازى من وليس له من الحق

فقد تمكن من عدم الجوار القضاة وطول العار فيما ان مقتضاها اجتمعت السلتين ليست بوجوه
التيما الثلاثة وعليه فتوى ايتيم بلج ونيار الخافي انوا يمكن الاستخفاف من الصغار انهم غير
يقبلون الاية في السلتين لانه مات على اللام فلا حاجة له ولا لغيره بالاحتياط له

جوابه الی دی یاسان گرداند و این صورت را واقع و مبین گویند منجمله فی هذا الباب

فعل الجاهل من النبي استجاب لأيت الله سورة لقروا فأنهم أودع سمعتهم
العلماء ليعتدوا من مآيل الفقه فخرجوا من أزدنوا فأنهم أودع سمعتهم

قدور کعت نمازیہ میت شروہ بگذاردند و در هر رکعتی بعد از فاتحه نوبه اهل بیت بیکبار و اهل بیت
بار بار و از ده بار بگذرانند و هر یک که در فی رواته بعد از نماز و قبل از نماز و در هر

لما شربتم من ماء زمزم الذي فيه بركة
 اللهم اني صليت هذه الصلوة وقد علمت اني قد
 اتممتها فاقبلها مني يا كريم

سنة خمس لايتيس القبر بعد المائة التراب وان وضع الميت في غير القبلة او ما

الامر ان يرفع رجليه للامان يكون الامر من مفسدته ولم يرفع صاحب الامر
باخرجه لولسته في القبر تمام الانسان محروكة في التبين ان صاحب الامر

[illegible][illegible]

[The page contains dense handwritten Persian text in Nasta'liq script, which is mostly illegible due to extreme blurring and overlapping.]

[illegible]

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين والصلوة والسلام على سيدنا محمد وآله الطاهرين
الذين هم خير خلق الله وأفضلهم على العالمين

والمؤمنون والمؤمنات بعضهم خير لبعض
ولقد توفيناهم أجرهم عظيم في الدنيا والآخرة
ولهم أجر عظيم في الآخرة

والمؤمنون والمؤمنات بعضهم خير لبعض
ولقد توفيناهم أجرهم عظيم في الدنيا والآخرة
ولهم أجر عظيم في الآخرة

والمؤمنون والمؤمنات بعضهم خير لبعض
ولقد توفيناهم أجرهم عظيم في الدنيا والآخرة
ولهم أجر عظيم في الآخرة

والمؤمنون والمؤمنات بعضهم خير لبعض
ولقد توفيناهم أجرهم عظيم في الدنيا والآخرة
ولهم أجر عظيم في الآخرة

والمؤمنون والمؤمنات بعضهم خير لبعض
ولقد توفيناهم أجرهم عظيم في الدنيا والآخرة
ولهم أجر عظيم في الآخرة

والمؤمنون والمؤمنات بعضهم خير لبعض
ولقد توفيناهم أجرهم عظيم في الدنيا والآخرة
ولهم أجر عظيم في الآخرة

والمؤمنون والمؤمنات بعضهم خير لبعض
ولقد توفيناهم أجرهم عظيم في الدنيا والآخرة
ولهم أجر عظيم في الآخرة

والمؤمنون والمؤمنات بعضهم خير لبعض
ولقد توفيناهم أجرهم عظيم في الدنيا والآخرة
ولهم أجر عظيم في الآخرة

والمؤمنون والمؤمنات بعضهم خير لبعض
ولقد توفيناهم أجرهم عظيم في الدنيا والآخرة
ولهم أجر عظيم في الآخرة

بنی نضال و بنی فقیہ و بنی است و رب الفل و کل و ملو علی کلمہ بن سلف

از کبر و آن بعد از تو زمان از دست رفت گشت و هر که تیر کشید از این قبر است و این را می خواند

المتقاهم قدوة لهم في شياهم ولكن كل واحد منكم له ما يكسبه من الخير والشر في نفسه

من الامم اراو کتب عیسیٰ خلدیکس : عند البغض انتہی شجر و قیام الیقین حدیث الطائف

وَمِنْ جِهَةِ الْعِلْمِ عَلَى الْقِيَمَةِ وَالْإِجْمَاعِ لِيُفِيدَ الْمُسْتَفِيدَ فِي سِتْرَةِ الْحَقِّ وَالْحَقِيقَةِ

الحسين بن علي بن ابي طالب عليه السلام

[illegible]

نمی رسد فعلی که است از بیاض مرصع که بار بعد از می کنند و میگویند از آن است که

در باره گفتند که ایت بود و فرموده که اگر کسی زمین خود را گورستان و بهیچ منفعتی

خوش و اقوامی خوش من از یک مرد، راز آقا، و عشایر خود در خاک خدا ترین

و نیز بهر مان خندان میان خود را از دایره ظالم شوند پس در تقسیم که گریست از این

وَمِنْ هَؤُلَاءِ مَنْ يَدْعُو بِهِمْ يُفَوِّتُ عَنْهُمْ رَحْمَةً رَئِيسِ الْغَالِبِينَ

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي هدانا لهذا الذي كنا لنهتدي لولا أن هدانا الله

محرمات قطب الایمان است و هیچ کس در این سبب بمغیر این باب و سوره

علی شجاع رشتت عهد اتحاد و مقوله این عذر خا رسها کانت لدوان لم بعد فیه

بسم اللہ الرحمن الرحیم

۱۲۰ کن حق نہ عطا ہم شی نازہ غیش و نیلزلک نم بحیل مقبرۂ اعلیٰ بن خطیری ار

وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَكْتُمُونَ

في قوله صلى الله عليه وآله وسلم علي القبر والجلوس عليه والوقوف عليه

من یس او غایط و غیره بحری الحامات عظام ایسودا با حرمه کافا و دیت فی مود فی

عظیم حسین رحمت اللہ علیہ لان الزکی الاحرم انوار فی صیوۃ الزکیہ

مجلس شورای اسلامی

کتابخانه عمومی

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

من التبريد لئلا يخب قبل بني الصلوة في القبر ولا يفسد عليهم حتى يبعثوا
فان قلت بواصله في القبر فوايت شفايته كليت جالس على ظهر القبر فسميت
فسميت سميت يقول فهاقت حبيبك من متى حيث تود يا مملوكك عمر سليل

الفر من الصلوة عند القبور فقال الكائنات للقبور والارواح في قبره كان فيه وبين ان كان من موته لا يكون
الفر من الصلوة ان بين يديه لا يكون فيها لا يكون والارواح اصل موضع سجوده و

الفر من الصلوة ان بين يديه لا يكون فيها لا يكون والارواح اصل موضع سجوده و
الفر من الصلوة ان بين يديه لا يكون فيها لا يكون والارواح اصل موضع سجوده و

الفر من الصلوة ان بين يديه لا يكون فيها لا يكون والارواح اصل موضع سجوده و
الفر من الصلوة ان بين يديه لا يكون فيها لا يكون والارواح اصل موضع سجوده و

الفر من الصلوة ان بين يديه لا يكون فيها لا يكون والارواح اصل موضع سجوده و
الفر من الصلوة ان بين يديه لا يكون فيها لا يكون والارواح اصل موضع سجوده و

الفر من الصلوة ان بين يديه لا يكون فيها لا يكون والارواح اصل موضع سجوده و
الفر من الصلوة ان بين يديه لا يكون فيها لا يكون والارواح اصل موضع سجوده و

الفر من الصلوة ان بين يديه لا يكون فيها لا يكون والارواح اصل موضع سجوده و
الفر من الصلوة ان بين يديه لا يكون فيها لا يكون والارواح اصل موضع سجوده و

الفر من الصلوة ان بين يديه لا يكون فيها لا يكون والارواح اصل موضع سجوده و
الفر من الصلوة ان بين يديه لا يكون فيها لا يكون والارواح اصل موضع سجوده و

الفر من الصلوة ان بين يديه لا يكون فيها لا يكون والارواح اصل موضع سجوده و
الفر من الصلوة ان بين يديه لا يكون فيها لا يكون والارواح اصل موضع سجوده و

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي جعل القرآن
مدرسا للعباد وهدى لهم
الطريق المستقيم
والله اعلم بالصواب

ان تصدقوا من البيت الثالث يومئذ من اهل البيت افضل منزلة من غيرهم
وذلك لانهم هم الذين هموا في الدنيا وهم في الآخرة
وهم الذين هموا في الدنيا وهم في الآخرة
وهم الذين هموا في الدنيا وهم في الآخرة

ان تصدقوا من البيت الثالث يومئذ من اهل البيت افضل منزلة من غيرهم
وذلك لانهم هم الذين هموا في الدنيا وهم في الآخرة
وهم الذين هموا في الدنيا وهم في الآخرة
وهم الذين هموا في الدنيا وهم في الآخرة

ان تصدقوا من البيت الثالث يومئذ من اهل البيت افضل منزلة من غيرهم
وذلك لانهم هم الذين هموا في الدنيا وهم في الآخرة
وهم الذين هموا في الدنيا وهم في الآخرة
وهم الذين هموا في الدنيا وهم في الآخرة

ان تصدقوا من البيت الثالث يومئذ من اهل البيت افضل منزلة من غيرهم
وذلك لانهم هم الذين هموا في الدنيا وهم في الآخرة
وهم الذين هموا في الدنيا وهم في الآخرة
وهم الذين هموا في الدنيا وهم في الآخرة

وخلال هذه المدة كانت كل الامور راسية
وكانت الامور راسية في كل يوم
وكانت الامور راسية في كل يوم
وكانت الامور راسية في كل يوم

في يوم من هذه الايام كانت الامور راسية
وكانت الامور راسية في كل يوم
وكانت الامور راسية في كل يوم
وكانت الامور راسية في كل يوم

وكانت الامور راسية في كل يوم
وكانت الامور راسية في كل يوم
وكانت الامور راسية في كل يوم
وكانت الامور راسية في كل يوم

وكانت الامور راسية في كل يوم
وكانت الامور راسية في كل يوم
وكانت الامور راسية في كل يوم
وكانت الامور راسية في كل يوم

وكانت الامور راسية في كل يوم
وكانت الامور راسية في كل يوم
وكانت الامور راسية في كل يوم
وكانت الامور راسية في كل يوم

وكانت الامور راسية في كل يوم
وكانت الامور راسية في كل يوم
وكانت الامور راسية في كل يوم
وكانت الامور راسية في كل يوم

وكانت الامور راسية في كل يوم
وكانت الامور راسية في كل يوم
وكانت الامور راسية في كل يوم
وكانت الامور راسية في كل يوم

واما في الموضع المذكور فانه قد وجد في بعض النسخ من كتابه عليه السلام
 ما يدل على انه قد كان له في ذلك الموضع من العبادات والعبادات
 ما هو اكثر مما كان له في غيره من الموضعين من العبادات والعبادات
 واما في الموضع المذكور فانه قد وجد في بعض النسخ من كتابه عليه السلام
 ما يدل على انه قد كان له في ذلك الموضع من العبادات والعبادات
 ما هو اكثر مما كان له في غيره من الموضعين من العبادات والعبادات

قرأت قرآن نزد قبر یک است نزد اهل بیت و نزد مردم یک است و در وقت و در هر وقت که یکی از شیخ صفی است
 بفرموده ۲۰ نفر کرده و فتوی هم می دهند و امام محمد بن فضل گفته بر کرده و قرأت قرآن بهتر است و اما
 خانه لا باس است اگر چه کند و مع محمد بن امام برهم اند که بگویند بسیار کند یا است و زنی
 نقل امام ابی شمس بن محمد دل محمد از ائمه است که می گفت روزی که در میان میر و خاندان و فرموده است
 و در میان میر و خاندان و فرموده است و در میان میر و خاندان و فرموده است

ایضا فیہما روضین قبر علی قبر اسماء و علی بن ابی طالب و رسول اللہ رفع اللہ العذاب و الضیق
عن الیابکین سعد کہ من مات فی تہذیبنا

عقابِ اربعین سہ ماہیۃ: ج۱: القلوب وکمان آیت دیگرستان کو: یزید بن ابی سہر غزوہ: غلامی: ۱

کتابخانه ملی و دولتی ایران - تهران

و در آن زمان که فی نفس خودی آن کان جبر صانع غیبی بجله آن بیرون خواندند همراه آمد و محو انزای آن بازده بازید

وَأَعْلَفَ فِي مَنَاسِكِ الْبَيْتِ عَلَى الْقُبُورِ قَبْلَ الْبَيْتِ وَبِجَانِبِهِ دَوَاقِلُ الْأَكْبَانِ وَقِيلَ إِنَّهُ لَوَاقِلُ الْمَشْرِقِ

هذا الكتاب من كتب الادب والعلوم والادب فان ذلك من عادات

السلامة والرفاهية من قسوة الظروف كما في الأحياء التي هي على حالها في هذا العالم

ان قل عتبة باب الجنة والمراد بالجنة مسلم ان يقبل على الامم ومبشرة الالب

مقالہ پندرہواں : اُن زینا ابوان قسطنطین نقیض قبر والندیہ قال فان لم یعرف قبر ما حال ظ

خطین و الا بان احد ما قبر الام و الا فرب الاب فقبلها طلع كنت بمیکت نه زیارت العتور

من تادفروا الدنيا على كل صفة وتتركس ويحصل ثوابها لالم من بها حق الاثام اليها وانتم تتركها و

إلى الذين خلق الله الخلق فقد شكرهم الذين همرة دة الجوز بارة

عائده فرزند زيارت القیور عوام گودامی بودند و سر بر تقاری می نمود و بر مقام برزیده این جمله را فرمود

ترجمہ و فتح اور دوا راہین علی القبر لانه ما دلم رطبہ الی سبع وکون فی حسیبہ النسی ان

قصید بقیعہ کان یوسن عطر لاجوردی فیج البتہ والغنم علیہ السلام۔ صد القیور کذا فی سنن ابی داود

لَا يَكُونُ الْفَرْقُ بَيْنَ الْإِنْسَانِ وَالْبَيْتِ إِلَّا بِمَنْزِلَةِ الْمَلِكِ وَبِنِهَا عَلَى أَهْلِهِ أَنْ لَا يَزِيدُوا فِي عِزِّهِمْ وَلَا يَنْقُصُوا مِنْ قُرْبِهِمْ

خاصۃ الصفیاء زیارت مرده و سیدین چار و فائز نکست ای شیخ مرید و کلام که برود و اما

ابن خلدون رحمه الله في كتابه العبر

انسان و ملائکہ اور جہان نامن مثل ان میتیہ عربیہ لیتور القرآن علی برس القبر قسح

نورانی استحقاق التواضع

فوائد و احكام اخلاصه را اگر دانستيد بر دي كواند كه اوست و شيخ

باز اگر گوئید که اختلاف کرده و در آن اذن قاریان بخوانند و هر که گرفتار عدم است

[illegible][illegible]

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

فان العلوت تستحق سبدا حيا ذاك الغفلة ذكورة في الانبياء اربعة اقسام
للجسم ولا يترجم من كونها حية حقيقة ان يكون الابدان معا كما كانت في الدنيا
الى الطعام والشراب من ذلك صفات الاربعة التي لا يكون لها حكم ولا عقاب
العقل يمنع من اثبات الحيات الحقيقة لم يقاها وقد روى الشيخ في غير من حديث
الشيخان ان رسول الله صلى الله عليه وآله قال الانبياء احياء في قبورهم يعلمون وفي رواية الانبياء احياء
في قبورهم بعد اربعين سنة فينبغي ان يكون بين يدي الله تعالى في قبورهم في القبر
في الصحيح منها قوله عليه السلام مرت بموتته وهو قائم يعطى في قبره من غنم
باب السرى الانبياء احياء حقيقة بالجملة الدنيا واية الاتقان فخره الحقيقة النفسية اما
ارواح الانبياء فتخرج من جسدكم وتفسير من صورتهما من ذلك كذا الكافور ويكون في الجنة
وكل من تشتم قنارى بالليل الى تحت بل مخلقة بالخرق كقبر في الترفات في حياة النقي
روى من النبي عليه السلام انه قال صولت لكم رحمة وموت لكم عزة فقالوا يا رسول الله علم
عرفنا ان صولتكم في الخارجة من حيث انه ينزل الريح الى الارحام والشرقة ولكن كيف
يكون موتكم رحمة لنا فقال عليه السلام ان يخرج من اعماكم على يوم الاثنين وليلة الجمعة
فان رايت منكم منة شكرت لبدنكم وان رايت منكم منة استغفر لكم وفي الحديث
تخرج الى العماره طين يدرك وقد ورد في الخبر من الجنة وموتكم الاعمال يوم الاثنين والجمعة واليوم
ظلال حصة ومن هنا صولت والاباء والامهات يوم الجمعة يروى عن كسانهم تروا دوابهم جنانا تروا قنات
قبر الرسول صلى الله عليه وآله على ركنين من حاشيت الدولا تروا موتكم في ربحان اعماكم تخرجوا من اعداءكم وتلك في الموت
واثر آياتها منة فلا تملك احدكم من سبب الله في يوم الاثنين والجمعة واليوم
الارواح التي تخرج من جسدكم في يوم الاثنين والجمعة واليوم تخرج من جسدكم في يوم الاثنين والجمعة واليوم
في البراب ومن الذي انا غرض من الدنيا منة الله وكل قبره ملكة في الصلطين عليه تخرج من اجل منة وليست تقوله ورد
الى تربة رسول الله صلى الله عليه وآله في يوم الاثنين والجمعة واليوم تخرج من جسدكم في يوم الاثنين والجمعة واليوم
سورة بقره في يوم الاثنين والجمعة واليوم تخرج من جسدكم في يوم الاثنين والجمعة واليوم
منها ان الظالم منكم لا يتقن في يوم الاثنين والجمعة واليوم تخرج من جسدكم في يوم الاثنين والجمعة واليوم
الحوائج الى الظالم في يوم الاثنين والجمعة واليوم تخرج من جسدكم في يوم الاثنين والجمعة واليوم

الشيخ محمد بن عبد الله

مجمع اللغة العربية - القاهرة
وزراء دار الأوقاف والشؤون
الدينية - القاهرة
مجمع علماء الأزهر الشريف - القاهرة

مجلس شورای اسلامی
وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی
وزارت آموزش عالی

و از دستش و زود حمله آید
می آید و قرآن علی الصلوة
و فرستاده محمد و ابی عبد الله با او

مجلس ائمة القضاة
وفي سنة محمد بن الحسين بايعوه
الراعيين لبلادهم السعدية

ویرجیلتی محمد صالح
از اصحاب امامان ائمه المعصومین
ایده مالک و مالک
متمنیه از کتب اودیه
و کتب اودیه

مختصه و کلمات بنابرسته
کرده و در برخی موارد

و من نوشته باشد که در یاد او

و اما نوشته باشد که دیادود و
و تکتب و ازوم و مار و
و دیو و بری و زین و زنگ و
و ظلم و است و ظلم و است

و دیو دیری منزه شود از آلودگی
ظلم باوت و فساد از آلودگی

عظیم باور و فطرت و ایمانی امور
و یگانگی و دارد و نیز یکی دیگر
و یگانگی و دارد و نیز یکی دیگر

وہاں سے لے کر ان کے گھر تک
ان کے گھر تک لے کر ان کے گھر تک
ان کے گھر تک لے کر ان کے گھر تک
ان کے گھر تک لے کر ان کے گھر تک

[illegible]

في القلعة عازلة - و
الطريق الى بني الكنا وطه
الحسين التتو القديس

الحمد لله الذي جعل في كل شيء
دلالة على قدرته العظمى
وآياته العجيبة
والله اعلم بالصواب

مفتی الاسلامیہ

وہی ان کے منہ سے نکلتا تھا

99

99

بانی انجمن زودفک و دوشادینیک ملا علی دیریز را زودفک و دوشادینیک
 سنی بنیون هم علم به دست نهاد که ترا دوا و دوشادینیک ملا علی دیریز را زودفک و دوشادینیک
 این دوا و دوشادینیک ملا علی دیریز را زودفک و دوشادینیک ملا علی دیریز را زودفک و دوشادینیک
 خاصه نقوی را دست زودفک و دوشادینیک ملا علی دیریز را زودفک و دوشادینیک
 عظمی که دست زودفک و دوشادینیک ملا علی دیریز را زودفک و دوشادینیک

[illegible]

[illegible]

ملك السليمانية على بيت الصلاة لينظر اذا بعينهم شدة حره على ان يطهرهم من الطلحات
 فوجدوا كعبوت الذنابير كثره تسمع من اصوات فرايتهم تسبحون وتكلمون في كل وقت
 تعجبك على الشجدين هذه على السلام تلك السليمانية على السكدين وانايتها اية عليه السلام كان
 يعلى بها الحياض وتعبته في السكدين معناه كونه عليه السلام فمياهم فمياهم على السلام
 والكرام والسجود والاشان يكون المراد ان لا يفتي حاكم في الدنيا على ما كانت وتلك
 اس عينه على السجود والاشان يكون المراد ان لا يفتي حاكم في الدنيا على ما كانت وتلك
 انما السجود والاشان يكون المراد ان لا يفتي حاكم في الدنيا على ما كانت وتلك
 مسقطا ذكرته والاشان يكون المراد ان لا يفتي حاكم في الدنيا على ما كانت وتلك

واما الذين امنوا اى گروه باور دارند
 كه انما المؤمنون نجس بخران نيت
 كه مشركان نجس اند بسبب خيانت
 باطن و باطنى عقده است باور
 آنچه در نهان است اجتناب مى نمايند
 يا از خيانت محض مى گفتم و اين بيان
 فرموده كه نجس بودن اين مانند كلاب
 است

تتخللها على الكل و تحيل المقصود و اهل النفاق على ان
 كاذبا قوله على الصوت و السلام لم ينزل الاقل من اصحاب
 انما المشركون نجس و ذلك لربيب البقية ان بعد ما اذيعوا
 و اما الذين امنوا و انما كفرا اذرا لآل الله ان نية على ان آذوا
 الاصل انما كفرا اذ ياربهم لا يساء آذرا بالعمد و ان يكون محمولا
 اعلم انواع الجفاء التالى انما كاذبا لا يذلل اربك و قومك من
 الجفاء انما قلت ان جفاء الله لا يجوز الا دل قوله ثم قضى

احبنا نقتد اعوام في من الاب الحانه المسلم وقال الله تعالى قل يا ايها الذين آمنوا
 عام الثاني انه تعالى لما بعث موسى مع الى طهون لموسى بالحق معه فقال قول الله قول الله
 يتكلمون في حق الله لا يصبر ربك الحق تربيه فعد من منها الولد اقل بالحق والاسد
 ان الامدة مع الرق اكثر تأثيرا في القلب من العقاب فانه يلعب التغيير والبعث انة
 ولله الحمد قال الله الحمد صلوم وبادلهم بالتي هي احسن فكيف لمين ابراهيم من
 مع ابيه امة الرابع انه حكى عن ابراهيم اذ الخلية فقال ان ابراهيم علمه وادامته
 فكيف لموسى بالرحم الخلية من به الحفارة مع الاس فثبت بهذه الرواية ان اذرا

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

[illegible]

[illegible]

3

[illegible]

[illegible]

این شایسته افتد بسبب تصور قیامها از آن و پوشیده داشتن چهره و عیال مردم
را و از بیان آن باز باین ازین قسم چه حقیقت آن از آنجه است که قیامها از خود
آن خارج است و در قیامها از تصور که آن که در میان مبرکه میفرماید کثوف نبود و باین
که در معارف استی گفته اند شایسته است و کسی که نفس خود را نشاید
خود را بگوید شایسته است که آن بعضی اولیاء و علماء کثوف شد اگر چه بفرستند
و کن او شرم نکند و رفا از آنجه میفرماید بوده است که باینها ای غیر ایشان

الدين قيل مات رسول الله صلى الله عليه وسلم ما يدري ما رجع ولم يجز ان يبعث من خلقه ولم
 على احد من عباده و قد سبقتم عن ارجع الاله الجبر على انه ارجع الذي في الميعاد
 سألوه عن حقيقة ما خبرتم من امر الديار ما استأثر بغيره وعن ابي هريرة انه قال
 وما علم ارجع وقد حوت الارض من اوردك فامسك بعد اطاق الله الخ

[illegible]

من ادوافض الرفع قبلة في سائر القسري الاصول على وجه من حال قد
خطا عظيما بعضا ايتبا التفتك المطنة ارصى الى ركب في ذلك
وتعرفت بقولهم نال الله من قبل اللادبان موجود في عالم القدس لقب
ثالث هو ان ياروع المتبرية موجودة قبل اللادبان والذوق والدارج
وصحيفة الصاوة اعلم النسخ فاج في كصيلة الكتب وطلب فيه في قوله تعالى
موليم الحق واعلم ان هذه الآية مشفرة بكون الرفع موجود قبل العبق لان انه
الى حضرت الجلال انها يكون لوانها كانت موجودة قبل التصديق بالبين وانظر قوله

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

[illegible]

عزیز فی مسرتہ فی الکلیتین ہم کاشمال اندر قلحہ کی جگہ فی الخبتہ ولا الی وجوہ کا فی انار و لا الی - اشد

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله الذي جعل في كل شيء حكمة وعلما
والصلاة والسلام على من لا نبي بعده

ان لا يغفلوا عن انفسهم الى يوم القيمة بل يذكروا نعم الله اليهم وادوم عليهم الصلاة والسلام

وہو اور یویشیم دم مہم الی شاکسہم وکادہ لکھیا وکھنیر جیسا دہلما تو والی غلبہ ہم امانہ

و لا يحسن ان يترك صوته و ينادي بغيره فيما مضى فلم يسمع من المنقرض منعت الحد و جرد من يدن في حد

و این دلیل قیاسی تمام شود که مسلم از آنکه

قوانی نواد. قد یکشنبه می آدم من ظهور هم الله تعالی قل قل ان المسيح ظهر آدم فرزند او درین مسخره است و درین کتاب

مَنْ تَمَسَّحَ بِغَدِيرِ الْبَيْتِ فِي مَنْدُوبَةٍ سَوَّاهُ رَتَمٌ قَالِ السَّيِّدُ الْبَرَكَاتِ بِأَنَّهُ كَمَا حَقَّقْتَ حَقْلَكَ أَيْ

الشيخ محمد بن عبد الله في الحديث والسيرات...
في النسخة الأولى من كتابه...

بجوین صحیحی اہل بیت علیہم السلام اراکل دارم السلام قطو الجون

تأليفه المصنف في الإيضاح في القرون في الفقه والسنن

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ما من نبي بعد المفسرين الى ان الله افصح ذرية ادم صل الله عليه وسلم
و قد نزلت على نبي الله صلى الله عليه وسلم في آية قسار

[illegible]

انہ فقہ قتل سالنا صلیہ ابن عودہ عنہم ہذہ الآیۃ و ان تمکین الذین قتلوا

فإنه لا بد من أن يكون له في الدنيا ما يملكه في الآخرة من أجل أن الله تعالى لا يبدل ما عاهد من أحد شيئا

من الجنبه حيث تبارت ثم اوى الى تلك القواعد فاطلع عليهم اطلعه فقال

سَبَّحْنَاكَ يَا مَلِكُ ۝ قَدِ احْتَمَمْنَا فِي الْكَلْبِ مِنْ يَدَيْهِ ۝ وَقَدْ جِئْنَاكَ مِنْ يُحْيِي الْمَوْتِ ۝

ما رواه انهم يتكلمون في ان النبأ لا اذ قالوا المذهب تردان ترداد

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

۱۰
 ۱۱
 ۱۲
 ۱۳
 ۱۴
 ۱۵
 ۱۶
 ۱۷
 ۱۸
 ۱۹
 ۲۰
 ۲۱
 ۲۲
 ۲۳
 ۲۴
 ۲۵
 ۲۶
 ۲۷
 ۲۸
 ۲۹
 ۳۰
 ۳۱
 ۳۲
 ۳۳
 ۳۴
 ۳۵
 ۳۶
 ۳۷
 ۳۸
 ۳۹
 ۴۰
 ۴۱
 ۴۲
 ۴۳
 ۴۴
 ۴۵
 ۴۶
 ۴۷
 ۴۸
 ۴۹
 ۵۰
 ۵۱
 ۵۲
 ۵۳
 ۵۴
 ۵۵
 ۵۶
 ۵۷
 ۵۸
 ۵۹
 ۶۰
 ۶۱
 ۶۲
 ۶۳
 ۶۴
 ۶۵
 ۶۶
 ۶۷
 ۶۸
 ۶۹
 ۷۰
 ۷۱
 ۷۲
 ۷۳
 ۷۴
 ۷۵
 ۷۶
 ۷۷
 ۷۸
 ۷۹
 ۸۰
 ۸۱
 ۸۲
 ۸۳
 ۸۴
 ۸۵
 ۸۶
 ۸۷
 ۸۸
 ۸۹
 ۹۰
 ۹۱
 ۹۲
 ۹۳
 ۹۴
 ۹۵
 ۹۶
 ۹۷
 ۹۸
 ۹۹
 ۱۰۰

[illegible]

100-443887-100

[Signature]

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

[illegible]

106

فصل في بيان ما يجب من العلم والادب

۱۳۰۲
 ۱۳۰۳
 ۱۳۰۴
 ۱۳۰۵
 ۱۳۰۶
 ۱۳۰۷
 ۱۳۰۸
 ۱۳۰۹
 ۱۳۱۰
 ۱۳۱۱
 ۱۳۱۲
 ۱۳۱۳
 ۱۳۱۴
 ۱۳۱۵
 ۱۳۱۶
 ۱۳۱۷
 ۱۳۱۸
 ۱۳۱۹
 ۱۳۲۰
 ۱۳۲۱
 ۱۳۲۲
 ۱۳۲۳
 ۱۳۲۴
 ۱۳۲۵
 ۱۳۲۶
 ۱۳۲۷
 ۱۳۲۸
 ۱۳۲۹
 ۱۳۳۰
 ۱۳۳۱
 ۱۳۳۲
 ۱۳۳۳
 ۱۳۳۴
 ۱۳۳۵
 ۱۳۳۶
 ۱۳۳۷
 ۱۳۳۸
 ۱۳۳۹
 ۱۳۴۰
 ۱۳۴۱
 ۱۳۴۲
 ۱۳۴۳
 ۱۳۴۴
 ۱۳۴۵
 ۱۳۴۶
 ۱۳۴۷
 ۱۳۴۸
 ۱۳۴۹
 ۱۳۵۰
 ۱۳۵۱
 ۱۳۵۲
 ۱۳۵۳
 ۱۳۵۴
 ۱۳۵۵
 ۱۳۵۶
 ۱۳۵۷
 ۱۳۵۸
 ۱۳۵۹
 ۱۳۶۰
 ۱۳۶۱
 ۱۳۶۲
 ۱۳۶۳
 ۱۳۶۴
 ۱۳۶۵
 ۱۳۶۶
 ۱۳۶۷
 ۱۳۶۸
 ۱۳۶۹
 ۱۳۷۰
 ۱۳۷۱
 ۱۳۷۲
 ۱۳۷۳
 ۱۳۷۴
 ۱۳۷۵
 ۱۳۷۶
 ۱۳۷۷
 ۱۳۷۸
 ۱۳۷۹
 ۱۳۸۰
 ۱۳۸۱
 ۱۳۸۲
 ۱۳۸۳
 ۱۳۸۴
 ۱۳۸۵
 ۱۳۸۶
 ۱۳۸۷
 ۱۳۸۸
 ۱۳۸۹
 ۱۳۹۰
 ۱۳۹۱
 ۱۳۹۲
 ۱۳۹۳
 ۱۳۹۴
 ۱۳۹۵
 ۱۳۹۶
 ۱۳۹۷
 ۱۳۹۸
 ۱۳۹۹
 ۱۴۰۰
 ۱۴۰۱
 ۱۴۰۲
 ۱۴۰۳
 ۱۴۰۴
 ۱۴۰۵
 ۱۴۰۶
 ۱۴۰۷
 ۱۴۰۸
 ۱۴۰۹
 ۱۴۱۰
 ۱۴۱۱
 ۱۴۱۲
 ۱۴۱۳
 ۱۴۱۴
 ۱۴۱۵
 ۱۴۱۶
 ۱۴۱۷
 ۱۴۱۸
 ۱۴۱۹
 ۱۴۲۰
 ۱۴۲۱
 ۱۴۲۲
 ۱۴۲۳
 ۱۴۲۴
 ۱۴۲۵
 ۱۴۲۶
 ۱۴۲۷
 ۱۴۲۸
 ۱۴۲۹
 ۱۴۳۰
 ۱۴۳۱
 ۱۴۳۲
 ۱۴۳۳
 ۱۴۳۴
 ۱۴۳۵
 ۱۴۳۶
 ۱۴۳۷
 ۱۴۳۸
 ۱۴۳۹
 ۱۴۴۰
 ۱۴۴۱
 ۱۴۴۲
 ۱۴۴۳
 ۱۴۴۴
 ۱۴۴۵
 ۱۴۴۶
 ۱۴۴۷
 ۱۴۴۸
 ۱۴۴۹
 ۱۴۵۰
 ۱۴۵۱
 ۱۴۵۲
 ۱۴۵۳
 ۱۴۵۴
 ۱۴۵۵
 ۱۴۵۶
 ۱۴۵۷
 ۱۴۵۸
 ۱۴۵۹
 ۱۴۶۰
 ۱۴۶۱
 ۱۴۶۲
 ۱۴۶۳
 ۱۴۶۴
 ۱۴۶۵
 ۱۴۶۶
 ۱۴۶۷
 ۱۴۶۸
 ۱۴۶۹
 ۱۴۷۰
 ۱۴۷۱
 ۱۴۷۲
 ۱۴۷۳
 ۱۴۷۴
 ۱۴۷۵
 ۱۴۷۶
 ۱۴۷۷
 ۱۴۷۸
 ۱۴۷۹
 ۱۴۸۰
 ۱۴۸۱
 ۱۴۸۲
 ۱۴۸۳
 ۱۴۸۴
 ۱۴۸۵
 ۱۴۸۶
 ۱۴۸۷
 ۱۴۸۸
 ۱۴۸۹
 ۱۴۹۰
 ۱۴۹۱
 ۱۴۹۲
 ۱۴۹۳
 ۱۴۹۴
 ۱۴۹۵
 ۱۴۹۶
 ۱۴۹۷
 ۱۴۹۸
 ۱۴۹۹
 ۱۵۰۰
 ۱۵۰۱
 ۱۵۰۲
 ۱۵۰۳
 ۱۵۰۴
 ۱۵۰۵
 ۱۵۰۶
 ۱۵۰۷
 ۱۵۰۸
 ۱۵۰۹
 ۱۵۱۰
 ۱۵۱۱
 ۱۵۱۲
 ۱۵۱۳
 ۱۵۱۴
 ۱۵۱۵
 ۱۵۱۶
 ۱۵۱۷
 ۱۵۱۸
 ۱۵۱۹
 ۱۵۲۰
 ۱۵۲۱
 ۱۵۲۲
 ۱۵۲۳
 ۱۵۲۴
 ۱۵۲۵
 ۱۵۲۶
 ۱۵۲۷
 ۱۵۲۸
 ۱۵۲۹
 ۱۵۳۰
 ۱۵۳۱
 ۱۵۳۲
 ۱۵۳۳
 ۱۵۳۴
 ۱۵۳۵
 ۱۵۳۶
 ۱۵۳۷
 ۱۵۳۸
 ۱۵۳۹
 ۱۵۴۰
 ۱۵۴۱
 ۱۵۴۲
 ۱۵۴۳
 ۱۵۴۴
 ۱۵۴۵
 ۱۵۴۶
 ۱۵۴۷
 ۱۵۴۸
 ۱۵۴۹
 ۱۵۵۰
 ۱۵۵۱
 ۱۵۵۲
 ۱۵۵۳
 ۱۵۵۴
 ۱۵۵۵
 ۱۵۵۶
 ۱۵۵۷
 ۱۵۵۸
 ۱۵۵۹
 ۱۵۶۰
 ۱۵۶۱
 ۱۵۶۲
 ۱۵۶۳
 ۱۵۶۴
 ۱۵۶۵
 ۱۵۶۶
 ۱۵۶۷
 ۱۵۶۸
 ۱۵۶۹
 ۱۵۷۰
 ۱۵۷۱
 ۱۵۷۲
 ۱۵۷۳
 ۱۵۷۴
 ۱۵۷۵
 ۱۵۷۶
 ۱۵۷۷
 ۱۵۷۸
 ۱۵۷۹
 ۱۵۸۰
 ۱۵۸۱
 ۱۵۸۲
 ۱۵۸۳
 ۱۵۸۴
 ۱۵۸۵
 ۱۵۸۶
 ۱۵۸۷
 ۱۵۸۸
 ۱۵۸۹
 ۱۵۹۰
 ۱۵۹۱
 ۱۵۹۲
 ۱۵۹۳
 ۱۵۹۴
 ۱۵۹۵
 ۱۵۹۶
 ۱۵۹۷
 ۱۵۹۸
 ۱۵۹۹
 ۱۶۰۰
 ۱۶۰۱
 ۱۶۰۲
 ۱۶۰۳
 ۱۶۰۴
 ۱۶۰۵
 ۱۶۰۶
 ۱۶۰۷
 ۱۶۰۸
 ۱۶۰۹
 ۱۶۱۰
 ۱۶۱۱
 ۱۶۱۲
 ۱۶۱۳
 ۱۶۱۴
 ۱۶۱۵
 ۱۶۱۶

[illegible]

[illegible]

القاب بعد الفاء استأنس بجمع الميم ان در سجن لكشاهد انظار نشود
 السلام شرع در حدیث بیان الی البیت بان لقمه الفقهاء تحف من جمیع
 المستفیض من معتقدات مشتمل على الفقه البصرة لتفسير البغوي على قدر
 مدلوله بجمیع کلمات الشرح فی حدیث لقمه مشتمل على جمیع
 شیخ طائفة الفقهاء بجمیع حدیث من حدیث حسن شرعی و حسن
 لکون من شیخ النجاشی لکون السواحدت سفر لشمس علی بن شمس الکتاب
 المتوفى لقصص الانبیاء قصص اربعة اصحاب رهن لواب العیسی و لوان
 فو لکرة الجلال کشف الخوف لاوراشین الشیخ و اوراشین و جلال
 و یانی بن یحیی کتاب کرامه لیکن فی مختلف زیست انجا العیسی علیه السلام
 سبیل شمس لقمه من عمارت جاری آورده که من بازده است لشمس
 فرشته مولا ان بیکر و یانی شیخ و بر دانی بود که از کماله لقمه
 بنده مومن را در ده نهند ملائکه بخت فوت بنانند گویند یا خدایا بجز
 ما یمام خود را در دیم با لادم او یمام خطاب و در که مومت در کم است که بید
 و مار و قدامت ملازم خاک او بیکر بکرم کن یا بیکر یا بیکر یا بیکر
 را ناید و خدایا در جواب ملائکه یا بیکر یا بیکر یا بیکر یا بیکر
 عتاب است یا بی جواب گویم که حق ملائکه چون فرزند آدم است و قدامت
 نیست زیرا که ان از الذنوب است و از مومن و از ذنوب ان ملائکه است
 قرضا اسمها کما بانزل هم بعد من علی فود و بیکر من در سایم اصبح ابو
 علی المعقود و الاجارت علی بن الاثواب لیم و الا لقمه انهم توالی الکلیف
 اصل من علی السلام الشیخ فی التبر توفیق الی حقه افی ثواب الجن و حقه
 الشیخ لقمه علی الرضا و نابل لقمه علی بن الجن للمعقود و الا
 القتل و نابل لقمه الخیر فو قوت علی قیام الدائم و نابل لقمه
 نابل لقمه کما نزل علی لقمه من علی بن علی و نابل لقمه

کشف الخوف

لقمه من عمارت جاری آورده که من بازده است لشمس

فرشته مولا ان بیکر و یانی شیخ و بر دانی بود که از کماله لقمه

لقمه من عمارت جاری آورده که من بازده است لشمس

[illegible]

[illegible]

قوله في هذا الموضع من المتن

[illegible]

پیشی ای کجودن ان اصول کانت تشبہ ان بیسی القرآن سے بنایا گیا ہے

في موضع واحد في اكثر الامكنة في وجوه القوارير او ما يقع عليهم على الساعات والايام

الى كنفه بعضاً فليس من تقاسم الامر ولا قسمة من سائر النعمات بل لغة توتير من ايقنا

باعتقدها وانما في رايه ملحقه فمجرد قولها المودع للمشتق في ابتداء الامر وانما في

الذي كتبه فاقه على الفقه وامة المشركين حاسم القرآن عثمان بن عفان

فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ عَذَابِ اللَّهِ الَّذِي هُوَ عَظِيمٌ

وَيُخَوِّضُهُمْ فِي الْغُلُوغِ وَهُوَ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُعَلِّمُهُمُ الْحِكْمَ وَالْعِلْمَ

والصالح والمصلح فترادف على أن قريب التوليف لا يتم في ذلك ما قيل من أن

بليغ المحامه (يعلم انزل عليه الزمان على الترتيب الذي هو الاصل)

جواز الماء على ذلك حيث ان كل الحماة كان في جمعة في موضع واحد في قرية البقية

باب معلومات النبوة من عند علي بن أبي طالب (عليه السلام) في تاريخ طبرستان

وہاں عشرین النامۃ عند البعۃ الرابعۃ الی واما فی قولہ

وَمِنْ الْقَبْلِ مَقْنُ نَسْنَا اَوْ وَقَعَ خِيَارُهُ الْاُمَامَا وَنَسْنَا اَوْ وَقَعَ خِيَارُهُ الْاُمَامَا

والله اعلم بالصواب

لَقَبُ الصُّلَّةِ اِنْ كَانَ مُعَرَّبًا فَلَمْ يَكُنْ مِنْ اَصْنَافِ اَلْمُفْرَدَاتِ

عزیز مرزا خان آوریہ اندک خانہ کعبہ اول آدم مہم بنارہ و علیہ السلام و آدم

آنکه از سنگه کار و کج بند شیت امر بتقیم را تبیده در طوفان غم غرق شد و می

باید طلبی پسند بود تا از آن که برایم و من است بعد از آن و حاله یان که بعد از آن در آن است.

و فرمود که از این عهد بدین عهد که من و شما در میان خود عهد کردیم

وَأَمَّا الْفُلُ فَأَنزَلْنَاهُ ذِكْرًا لِّعِبَادِنَا إِنَّهُ كَانَ كَلَمًا وَبُحْرَانًا

بسم الله الرحمن الرحيم

وہی ہے جس نے ان کو اپنا گھر بنا لیا ہے۔

[illegible]

بجای آنکه در این کتاب

—

قراءة القرآن من المصحف الأولى، قراءة
بمنهج القليل في أيام الجاهلية الغريبة
وهو أن يقرأه المصنف وقراءة القرآن

۱- کتب و رسائل
 ۲- کتب و رسائل
 ۳- کتب و رسائل
 ۴- کتب و رسائل
 ۵- کتب و رسائل
 ۶- کتب و رسائل
 ۷- کتب و رسائل
 ۸- کتب و رسائل
 ۹- کتب و رسائل
 ۱۰- کتب و رسائل

عظمت انبساط روح به شرح الروفه المرفوعه في الكلام
 وحيث انبساط الروح في الكلام وحيث انبساط الروح في الكلام

[illegible][illegible]

175

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

[illegible]

طابق

Handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page. The text is illegible due to the quality of the scan and the nature of the handwriting.

[illegible]

والتواضع
والعفة
والزهد
والجود
والكرم
والسخاء
والشجاعة
والبراعة
والعزيمة
والثبات
والصبر
والجهد
والكد
والعمل
والطاقة
والذكاء
والعلم
والفن
والحكمة
والنبل
والأمانة
والصدق
والعدل
والبر
والطيب
والطيب
والطيب

اعادة زيارته للاعتناء به وجواب له ما زاد من اسماؤه بحكم ما جاء به علمه عليه السلام
منكم كونه ذلك موجب بان بعير بانه من ذل الزمان فما يحتاج فيه الى العباد
ولم يشر اليه ليعتد به فذلك وانه قد استغنى عن الدنيا في الدنيا
فذلك في شك الى ان لا يوجب العلم به الا ان لا يفره فانه في شئ من عباد الله
لا يقيم عتق الزمان على الحق الامرين وعلو السبق كالانعام في العوالم والافلاك
كان يتردد في المي نوح من شمس غيبته ان غاية ما كان عليه من مساهلة في العباد
يكونه حجت بالبر بكونه الى الله كونه العتق والى الله بالبر كونه العتق والى الله
يكونه حجت بالبر بكونه الى الله كونه العتق والى الله بالبر كونه العتق والى الله
بامسكه فداست بار وكرم يحيط العلم ان يقيم العتق والى الله بالبر كونه العتق والى الله
انتهى الوضو الا باليقظة ولا يس ان يحسن فهم العتق ويحب من كرمه على العمل والى الله
كان يحول العباد بكونه صنف من العلم ان يكون على اثنين القول منسوطا في العتق والى الله
حب عالم من العلم مع العلم كونه العتق والى الله بالبر كونه العتق والى الله
انسان ان لا يستغنى للعتق بالعلم ولا العلم بالعتق فاما ان يكون العتق والى الله
من في الدنيا العلم كونه العتق والى الله بالبر كونه العتق والى الله
انفس امر الحق عالم من الفقر موقوف وهو متواضع وفقر كونه العتق والى الله
اركان السلي قال محمد: الفضل على الشقاء كذا كونه العتق والى الله
والثاني ان برزق الانسان العلم وكونه العتق والى الله بالبر كونه العتق والى الله
يكون لهم في العلم كونه العتق والى الله بالبر كونه العتق والى الله
وي كونه العتق والى الله بالبر كونه العتق والى الله
مثل موكب وفقر علم السلام كونه العتق والى الله بالبر كونه العتق والى الله
الا لله وفيما اذا ارسل الله لاهل الشرك كافي القنية كونه العتق والى الله
عجائب انما في العتق والى الله بالبر كونه العتق والى الله
الا العتق والى الله بالبر كونه العتق والى الله بالبر كونه العتق والى الله

والتواضع
والعفة
والزهد
والجود
والكرم
والسخاء
والشجاعة
والبراعة
والعزيمة
والثبات
والصبر
والجهد
والكد
والعمل
والطاقة
والذكاء
والعلم
والفن
والحكمة
والنبل
والأمانة
والصدق
والعدل
والبر
والطيب
والطيب
والطيب

الطاهر

[illegible]

100

10

112

فصل فی بیان احوال و حال

1940

کتابخانه عمومی و موزه
کتابخانه عمومی و موزه
کتابخانه عمومی و موزه

سیدم خاشق مرگبارم بستمع معاذی عجم و غیره کتب را از کتابخانه
درین متقبل است ۱۴

[illegible]

میں نے اس کو دیکھا ہے۔

[illegible][illegible]

تفسير
في بيان
الآيات
والأحكام

[illegible]

فصل في
المنطقية في اللغة العربية
وغيره من العلوم واللغات

وہو نیز کہم الموت والرحلۃ فیصح فی الایام الذیہ
تأخرت عنہم من المریح لم یفتور وعلیٰ الریدۃ ان یتقدم علی

عن عبد الرحمن بن عوف بن مسعود عن أبيه عن حماد بن عمار عن
عبد الرحمن بن عوف بن مسعود عن أبيه عن حماد بن عمار عن

مجلس شورای اسلامی

بقية من عبيدك
والقيام الى العبادات
والحالة التي هي بعد صلاة الفجر
في المسجد وكثرة قراءة سورة
المنشأ واداء اوقاف الآله
الجالية للذين في الصورة بعد
الاركان والحقائق والآله

۱۰۰

بما انما يشاء من ذلك ما يشاء
 وانه لا يملك ان يملك
 وانه لا يملك ان يملك
 وانه لا يملك ان يملك

فان قيل فماذا يفعل في هذه الحالة
 الجواب انما هو ان لا يفعل شيئا

فان قيل فماذا يفعل في هذه الحالة
 الجواب انما هو ان لا يفعل شيئا

فان قيل فماذا يفعل في هذه الحالة
 الجواب انما هو ان لا يفعل شيئا

فان قيل فماذا يفعل في هذه الحالة
 الجواب انما هو ان لا يفعل شيئا

فان قيل فماذا يفعل في هذه الحالة
 الجواب انما هو ان لا يفعل شيئا

فان قيل فماذا يفعل في هذه الحالة
 الجواب انما هو ان لا يفعل شيئا

فان قيل فماذا يفعل في هذه الحالة
 الجواب انما هو ان لا يفعل شيئا

فان قيل فماذا يفعل في هذه الحالة
 الجواب انما هو ان لا يفعل شيئا

فان قيل فماذا يفعل في هذه الحالة
 الجواب انما هو ان لا يفعل شيئا

فان قيل فماذا يفعل في هذه الحالة
 الجواب انما هو ان لا يفعل شيئا

فان قيل فماذا يفعل في هذه الحالة
 الجواب انما هو ان لا يفعل شيئا

114

والا فلو كان الامر كذلك
 لكانت العقول موقوفة على
 ما لا يدرك من غير ان يدرك
 وهو ما لا يمكن ان يدرك

والا فلو كان الامر كذلك
 لكانت العقول موقوفة على
 ما لا يدرك من غير ان يدرك
 وهو ما لا يمكن ان يدرك

[illegible]

[illegible]

فقال ان النية او فعل الفعلين من انفسهم ليس بغير قيا - او قيل من انفسهم ليس بغير قيا

فقال ان النية او فعل الفعلين من انفسهم ليس بغير قيا - او قيل من انفسهم ليس بغير قيا

فقال ان النية او فعل الفعلين من انفسهم ليس بغير قيا - او قيل من انفسهم ليس بغير قيا

فقال ان النية او فعل الفعلين من انفسهم ليس بغير قيا - او قيل من انفسهم ليس بغير قيا

فقال ان النية او فعل الفعلين من انفسهم ليس بغير قيا - او قيل من انفسهم ليس بغير قيا

فقال ان النية او فعل الفعلين من انفسهم ليس بغير قيا - او قيل من انفسهم ليس بغير قيا

فقال ان النية او فعل الفعلين من انفسهم ليس بغير قيا - او قيل من انفسهم ليس بغير قيا

فقال ان النية او فعل الفعلين من انفسهم ليس بغير قيا - او قيل من انفسهم ليس بغير قيا

فقال ان النية او فعل الفعلين من انفسهم ليس بغير قيا - او قيل من انفسهم ليس بغير قيا

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

١٠٠
 ١٠١
 ١٠٢
 ١٠٣
 ١٠٤
 ١٠٥
 ١٠٦
 ١٠٧
 ١٠٨
 ١٠٩
 ١١٠
 ١١١
 ١١٢
 ١١٣
 ١١٤
 ١١٥
 ١١٦
 ١١٧
 ١١٨
 ١١٩
 ١٢٠
 ١٢١
 ١٢٢
 ١٢٣
 ١٢٤
 ١٢٥
 ١٢٦
 ١٢٧
 ١٢٨
 ١٢٩
 ١٣٠
 ١٣١
 ١٣٢
 ١٣٣
 ١٣٤
 ١٣٥
 ١٣٦
 ١٣٧
 ١٣٨
 ١٣٩
 ١٤٠
 ١٤١
 ١٤٢
 ١٤٣
 ١٤٤
 ١٤٥
 ١٤٦
 ١٤٧
 ١٤٨
 ١٤٩
 ١٥٠
 ١٥١
 ١٥٢
 ١٥٣
 ١٥٤
 ١٥٥
 ١٥٦
 ١٥٧
 ١٥٨
 ١٥٩
 ١٦٠
 ١٦١
 ١٦٢
 ١٦٣
 ١٦٤
 ١٦٥
 ١٦٦
 ١٦٧
 ١٦٨
 ١٦٩
 ١٧٠
 ١٧١
 ١٧٢
 ١٧٣
 ١٧٤
 ١٧٥
 ١٧٦
 ١٧٧
 ١٧٨
 ١٧٩
 ١٨٠
 ١٨١
 ١٨٢
 ١٨٣
 ١٨٤
 ١٨٥
 ١٨٦
 ١٨٧
 ١٨٨
 ١٨٩
 ١٩٠
 ١٩١
 ١٩٢
 ١٩٣
 ١٩٤
 ١٩٥
 ١٩٦
 ١٩٧
 ١٩٨
 ١٩٩
 ٢٠٠

[illegible]

چنانچه انکس طمع و دامن رنجور نشود و چشم انکه فاسق بتلین خاک رود و اوداد بعیت ذکر
 کردن به انکه کفارت بعیت بیان نودیکه نوبه کند و بیجان شود و از دو بیک خواه اگر زنده است
 و از میان آن در دیوان او نوبه تنگ دارد و الا سیئات آن بعیت کتبه دهند و اگر
 است و او را ستمکار کند حکم الحسن البصری نه قبل از آن قدمها عتباتی فی الله حسن
 بریده و این یعنی انکه بعیت الی چنانکه فتنه ملاقات علی چنانکه غیر در
 کربلا پیغمبر علیه السلام انرا کنور جان کرده اصحاب بعیتند ما رجری بیا موز که اگر این
 مردمان برودند از زمان ندارد رسول علیه السلام فرمود من معی برادم و من
 عرش آورده شمار بیاورم چنانکه طاعت او بخوانند و از آن زمان
 بخوانند و انکارش می شود دعای این است اللهم فی اعونک من ترک یک شیئا و اما اعلم ان

وَمِنْ شَرِّ مَا يَبْعَثُ عَلَيْهِم مِّنْ لَّيْلٍ خَوْسٍ يَلُمُّهُمْ فِي سَنَاتِهِمْ ثُمَّ إِذَا فُجِّيَتْ السَّحَابُ بِسَحَابٍ نَّظِيرٍ كَانَتْ إِثْقَالُهُمْ طَرَأَ عَلَيْهِمُ الْقَاسِىَ يَمُوجُهُمْ غَمًا مِّنْ دُونِ مَا هُمْ فِيهِ شَاكِرِينَ

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

[illegible]

120

120

[illegible]

قد وقع النزاع في تصحيحه الزيادة المذكورة المسمى بزيادة الشيخ في سوابق معجزة الشيخ
قدوة العلماء وزبدة الآراء محمد بن محمد صالح بن شيخ تاج الدين بن محمد بن شيخ
شمس الدين داود بن عبد الحكيم رحمه الله عليهم اجمعين بيده الشريف داود بن
سيد المتين شيرازي بن حضرت نيازه عياي بن حضرت ميرزا تاج الدين بن حضرت ميرزا
نور محمد بن حضرت الياس عليهم وعليهم السلام من كان من اهل العلم والادب
ان هذه الايام من يوم الجمعة

[illegible]

